

<u>Číslo oznamu</u>	<u>Obsah</u>	<u>Strana</u>
	IV <i>Informácie</i>	
	INFORMÁCIE ČLENSKÝCH ŠTÁTOV	
2008/C 18/01	Oznámenia podľa článku 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) – Sankcie v súlade s vnútroštátnym právom za neoprávnené prekročenie vonkajších hraníc na iných miestach než na hraničných priechodoch alebo v iných časoch než počas stanovených otváracích hodín – článok 4 ods. 3	1
2008/C 18/02	Oznámenia podľa článku 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) – Spoločné kontroly na spoločných vonkajších pozemných hraniciach podľa článku 17	10
2008/C 18/03	Oznámenia podľa článku 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) – Možnosť členského štátu zákonom zabezpečiť povinnosť mať pri sebe dokumenty alebo doklady alebo byť ich držiteľom podľa článku 21 písm. c)	15
2008/C 18/04	Oznámenia podľa článku 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) – Povinnosť štátnych príslušníkov tretej krajiny nahlásiť svoju prítomnosť na území ktoréhokoľvek členského štátu podľa článku 21 písm. d)	25

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

Oznámenia podľa článku 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)

Sankcie v súlade s vnútroštátnym právom za neoprávnené prekročenie vonkajších hraníc na iných miestach než na hraničných priechodoch alebo v iných časoch než počas stanovených otváracích hodín – článok 4 ods. 3

(2008/C 18/01)

BELGICKO

Tieto sankcie sú stanovené v článku 3 zákona z 25. apríla 2007, ktorým sa mení zákon z 15. decembra 1980 o vstupe na územie, pobyte, usadení sa a o návrate cudzincov. Tento zákon bol uverejnený v belgickom úradnom vestníku *Moniteur Belge* 10. mája 2007 a zavádza nový článok 4a do zákona z 15. decembra 1980.

Tieto zmeny ešte nenadobudli účinnosť. V článku 48 uvedeného zákona sa stanovuje, že zmeny by mali nadobudnúť účinnosť v deň, ktorý určí kráľ, najneskôr však v prvý deň trinásteho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom boli uverejnené v *Moniteur Belge*.

„Článok 4a

1. V zmysle medzinárodných dohôd o prekračovaní vonkajších hraníc, ktoré sú záväzné pre Belgicko, alebo európskych právnych predpisov na vonkajších hraniciach možno do kráľovstva vstupovať a z neho vystupovať len na povolených hraničných priechodoch a počas stanovených otváracích hodín, ktoré sú na takýchto hraničných priechodoch vyznačené.

2. Cudzinec je povinný predložiť pri vstupe do kráľovstva alebo pri jeho opúšťaní cestovné doklady.

3. Cudzincovi, ktorý poruší povinnosť uvedenú v odseku 1, môže minister alebo jeho zástupca uložiť pokutu 200 EUR.

Ak k porušeniu povinnosti uvedenej v odseku 1 došlo z nedbalosti dopravcu, dopravca a cudzinec sú spoločne a nerozdielne povinní túto pokutu zaplatiť.

Rozhodnutie, ktorým sa správna pokuta ukladá, je okamžite vykonateľné bez ohľadu na akékoľvek možné odvolanie.

Právnická osoba nesie občiansku zodpovednosť za zaplatenie správnej pokuty, ktorá bola uložená jej riadiacim pracovníkom, členom vedenia, zamestnancom alebo povereným osobám.

Správna pokuta sa môže zaplatiť zložením dlžnej sumy na Vkladovom a konsignačnom úrade (*Caisse des Dépôts et Consignations*).

4. Cudzinec alebo dopravca, ktorý sa chce odvolať proti rozhodnutiu ministra alebo jeho zástupcu, musí podať prostredníctvom žiadosti odvolanie na súd prvého stupňa do jedného mesiaca od oznámenia rozhodnutia.

Ak súd prvého stupňa posúdi odvolanie ako prijateľné a dobre zdôvodnené, zaplatená alebo zložená suma sa vráti.

Súd prvého stupňa musí rozhodnúť do jedného mesiaca od podania písomného odvolania uvedeného v prvom pododseku.

Znenie prvého pododseku musí byť uvedené v rozhodnutí, ktorým sa ukladá správna pokuta.

5. Ak cudzinec alebo dopravca pokutu nezaplatí, rozhodnutie príslušného zástupcu alebo rozsudok súdu prvého stupňa s účinkom *res judicata* sa oznámi *Administration du Cadastre, de l'Enregistrement et des Domaines*, aby mohlo začať vymáhanie správnej pokuty.

6. Ak cudzinec, dopravca alebo jeho zástupca zložil platbu za správnu pokutu na Vkladovom a konsignačnom úrade a ak nebolo podané odvolanie na súd prvého stupňa v rámci stanoveného časového limitu, zložená suma sa stáva majetkom štátu.“

BULHARSKO

Podľa článku 279 ods. 1 trestného zákona „... každá osoba, ktorá vstúpi do krajiny alebo vycestuje z nej prekročením hranice bez povolenia zodpovednej služby štátnej správy, alebo takéto povolenie má, ale hranicu prekročí na mieste, ktoré nie je určené na tento účel, sa môže potrestať odňatím slobody až na päť rokov a pokutou vo výške najmenej 100 a najviac 300 leva“.

Recidíva je priťažujúca okolnosť. V prípade recidívy sa priestupok trestá odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov a pokutou 100 až 300 leva.

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká republika zapracovala do svojich právnych predpisov pokuty za neoprávnené prekročenie vonkajších hraníc na iných miestach ako na hraničných priechodoch alebo v iných časoch než počas stanovených otváracích hodín. Zoznam týchto pokút sa uvádza v § 157 zákona č. 326/1999 Zb. o pobyte cudzincov na území Českej republiky.

§ 157

(1) Cudzinec sa dopúšťa priestupku, ak:

- a) prekročí štátnu hranicu na inom mieste, ako je hraničný priechod;
- b) zneužije cestovný doklad (§ 108), ktorý bol vydaný inému cudzincovi, alebo cestovný doklad, ktorý bol vydaný podľa osobitného právneho predpisu (ustanovenia 21);
- c) vyhýba sa vykonaniu pobytovej kontroly alebo hraničnej kontroly;
- n) prekročí štátnu hranicu na hraničnom priechode v inom čase než počas stanovených otváracích hodín alebo v rozpore s účelom, na ktorý hraničný priechod slúži.

(2) Pokuta vo výške do 10 000 CZK sa môže uložiť za ktorýkoľvek z priestupkov uvedených v odseku 1 písm. a) až e); pokuta vo výške do 5 000 CZK sa môže uložiť za ktorýkoľvek z priestupkov uvedených v odseku 1 písm. f) až n) a pokuta vo výške do 3 000 CZK sa môže uložiť za ktorýkoľvek z priestupkov uvedených v odseku 1 písm. o) až w).

DÁNSKO

Na základe oddielu 38 ods. 3 zákona o cudzincoch vstup do krajiny a vycestovanie z krajiny, ktorá nepristúpila k Schengenskej dohode, sa môže vo všeobecnosti uskutočniť len na schválených hraničných priechodoch počas ich otváracích hodín.

Na základe oddielu 59 ods. 1 bodu 1 cudzinec, ktorý vstúpi do krajiny bez kontroly pasu alebo mimo otváracích hodín hraničného priechodu, sa potrestá pokutou alebo odňatím slobody až na šesť mesiacov.

NEMECKO

§ 98 ods. 3 č. 2 v spojitosti s § 13 ods. 1 a § 98 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov.

§ 98 – Ustanovenia o pokutách

(1) Priestupku sa dopustí ten, kto z nedbanlivosti vykoná činy uvedené v § 95 ods. 1 č. 1 alebo 2 alebo v ods. 2 č. 1 písm. b).

(2) Priestupku sa dopustí ten, kto:

1. v rozpore s § 4 ods. 5 prvou vetou nepredloží doklad;
2. sa v rozpore s § 13 ods. 1 druhou vetou nepodriadi policajnej kontrole pri prekračovaní štátnej hranice alebo
3. v rozpore s § 48 ods. 1 alebo ods. 3 prvou vetou včas nepredloží, nevydá ani neodovzdá doklad alebo podklad uvedené v tomto paragrafe.

(3) Priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne alebo z nedbanlivosti:

1. koná v rozpore s vykonateľným príkazom podľa § 12 ods. 2 druhej vety alebo ods. 4 alebo priestorovým obmedzením podľa § 54a ods. 2 alebo § 61 ods. 1 prvej vety;
2. v rozpore s § 13 ods. 1 vstúpi na územie alebo ho opustí mimo povoleného hraničného priechodu alebo mimo stanovených úradných hodín alebo nemá v držbe cestovný pas ani náhradný cestovný pas;
3. koná v rozpore s vykonateľným príkazom podľa § 46 ods. 1, § 54a ods. 1 druhej vety alebo ods. 3 alebo § 61 ods. 1 druhej vety;
- 3a. sa v rozpore s § 54a ods. 1 prvou vetou správnym spôsobom a včas nenahlási;
4. v rozpore s § 80 ods. 4 nepredloží žiadosti, ktoré sú tu uvedené;
5. koná v rozpore s právnou úpravou podľa § 99 ods. 1 č. 7 alebo 10, pokiaľ táto úprava v prípade určitej skutkovej podstaty odkazuje na toto ustanovenie o pokutách.

(4) V prípadoch uvedených v odseku 2 č. 2 a odseku 3 č. 2 možno sťahovať za pokus o priestupok.

(5) Priestupok v prípadoch uvedených v ods. 2 č. 2 sa môže postihnúť peňažnou pokutou do výšky 5 000 EUR, v prípadoch uvedených v odseku 1 a odseku 2 č. 1 a 3 a odseku 3 č. 2 peňažnou pokutou do výšky 3 000 EUR a v ostatných prípadoch peňažnou pokutou do výšky 1 000 EUR.

(6) Článok 31 ods. 1 Dohovoru o právnom postavení utečencov zostáva bez zmien.

§ 13 – Prekročenie štátnej hranice

(1) Vstup na územie SRN a jeho opustenie je povolené iba cez povolené hraničné priechody a počas stanovených úradných hodín, pokiaľ neboli povolené výnimky na základe iných právnych predpisov alebo medzištátnych dohôd. Cudzinci sú povinní mať pri vstupe na územie a jeho opustení uznaný a platný cestovný pas alebo náhradný cestovný pas podľa § 3 ods. 1 a podriaďiť sa policajnej kontrole, ktorá sa vykonáva pri prechode štátnej hranice.

(2) Cudzinec vstúpi na územie SRN na povolenom hraničnom priechode až vtedy, keď prekročí štátnu hranicu a prejde cez hraničný priechod. Ak orgány poverené policajnou kontrolou cezhraničného pohybu umožnia cudzincovi prechod hraničného priechodu na určitý prechodný účel pred vydaním rozhodnutia o zamietnutí vstupu (§ 15 tohto zákona, § § 18, 18a zákona o azyle) alebo počas prípravy, zaistenia alebo vykonania tohto opatrenia, nejde o vstup v zmysle prvej vety, pokiaľ majú možnosť pobyt tohto cudzinca kontrolovať. V ostatných prípadoch cudzinec vstúpi na územie, keď prekročí štátnu hranicu.

ESTÓNSKO

Nelegálne prekročenie štátnej hranice alebo dočasnej hraničnej línie Estónskej republiky je trestné podľa článku 258 trestného zákona [uverejneného v Riigi Teataja (štátny vestník) I 2001, 61, 364; 2007, 2, 7].

Trestný zákon

§ 258. Nelegálne prekročenie štátnej hranice alebo dočasnej hraničnej línie Estónskej republiky

(1) Nelegálne prekročenie štátnej hranice alebo dočasnej hraničnej línie Estónskej republiky:

- 1) ktoré sa spácha ignorovaním signálu zastavenia alebo príkazu príslušníka pohraničnej stráže;
- 2) ktoré spácha skupina;
- 3) ktoré sa spácha prechodom dopravného prostriedku v mieste, ktoré nie je určené na prekročenie,
- 4) a trest za rovnaký čin už bol páchatelovi uložený, sa trestá peňažným trestom alebo odňatím slobody až na jeden rok.

(2) Rovnaký čin, ak:

- 1) sa spácha s použitím násilia alebo
- 2) spôsobí závažné poškodenie zdravia,

sa potrestá odňatím slobody na štyri až dvanásť rokov.

Sankcie za porušenie hraničného režimu, ako aj za nelegálne prekročenie štátnej hranice alebo dočasnej hraničnej línie

Estónskej republiky sú stanovené v § 17 a § 17 zákona o štátnych hraniciach [uverejneného v Riigi Teataja (úradný vestník) I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191]:

§ 17. Porušenie hraničného režimu

Porušenie hraničného režimu sa trestá pokutou do výšky 200 pokutových jednotiek.

§ 17. Nelegálne prekročenie štátnej hranice alebo dočasnej hraničnej línie Estónskej republiky

Nelegálne prekročenie štátnej hranice alebo dočasnej hraničnej línie Estónskej republiky sa trestá pokutou do výšky 200 pokutových jednotiek.

GRÉCKO

V článku 83 zákona č. 3386/2005 sa ustanovuje ukladanie pokút za nelegálne prekročenie hraníc. Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí vstúpia alebo sa pokúsia vstúpiť na grécke územie bez splnenia zákonných formalít, sa môžu potrestať odňatím slobody minimálne na tri mesiace a pokutou 1 500 EUR.

ŠPANIELSKO

V španielskom právnom systéme sa takéto situácie upravujú a príslušné sankcie sa ustanovujú v týchto predpisoch:

1. *Cudzí štátni príslušníci zadržaní pri pokuse o nelegálny vstup do krajiny na neoprávnenom hraničnom priechode alebo v iných časoch než počas stanovených otváracích hodín*

Pre také situácie sa v článku 58 ústavného zákona č. 14/2003 z 20. novembra 2003, ktorým sa mení a dopĺňa ústavný zákon č. 4/2000 z 11. januára 2000 o právach a slobodách cudzích štátnych príslušníkov v Španielsku a o ich začlenení do spoločnosti, zmenený a doplnený ústavným zákonom č. 8/2000 z 22. decembra 2000, ustanovuje právny koncept vrátenia; to sa považuje za sankciu uplatniteľnú v situáciách, v ktorých sa cudzí štátni príslušníci snažia o nelegálny vstup do krajiny v zmysle článku 157 ods. 1 písm. B kráľovského výnosu 2393/2004, t. j. keď sú cudzí štátni príslušníci zadržaní na hranici alebo v jej blízkosti.

Vrátenie cudzích štátnych príslušníkov znamená navrátenie príslušných osôb do krajiny ich pôvodu alebo do krajiny, z ktorej prišli, s použitím administratívneho postupu, ktorý je iný a rýchlejší ako postup používaný na vyhostenie.

2. *Cudzí štátni príslušníci, ktorí nelegálne vstúpili do krajiny a sú zadržaní na španielskom území*

Na základe článku 53 základného zákona č. 14/2003 ide o priestupok, ktorý sa trestá vyhostením zo španielskeho územia podľa článku 57 tohto istého zákona.

FRANCÚZSKO

Francúzske právne predpisy týkajúce sa týchto sankcií sú ustanovené v článkoch L. 621-1 a L.621-2 a R. 621-1 zákona CEDESA (Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile), ktorý vo všeobecnosti platí pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú podmienky vstupu a pobytu na francúzskom území.

V uvedených článkoch sa stanovuje sankcia odňatia slobody až na jeden rok a pokuta vo výške 3 750 EUR. Okrem toho odsúdený cudzinec môže byť odsúdený na zákaz vstupu na územie na obdobie do jedného roka.

TALIANSKO

V zákone č. 1278 z 24. júla 1930 v článku 1 sa ustanovuje trest pre každého, kto vycestuje z krajiny mimo povolených hraničných priechodov, aby sa tak vyhol kontrolám, a to vo forme jedinej „sankcie“ napriek tomu, že je držiteľom pasu alebo rovnocenného dokladu.

V zákone č. 1185/67, ktorým sa riadi vydávanie pasov, sa v článku 24 stanovujú správne sankcie pre toho, kto opúšťa územie štátu bez platného pasu alebo iného rovnocenného dokladu (utajené vysťahovanie).

V tomto článku sa tiež ustanovujú dve prirážajúce okolnosti:

- vysťahovanie bez platných dokladov, ak bolo vydanie pasu zamietnuté alebo bol pas odobraný;
- vysťahovanie bez platných dokladov, ak osoba nespĺňa podmienky na vysťahovanie, sa trestá odňatím slobody alebo správnu sankciou.

CYPRUS

V zákone o cudzincoch a prisťahovalectve [L.178 (I)/2004], hlava 105 oddiel 19 ods. 2, sa ustanovuje, že každý prisťahovalec, ktorý nelegálne vstúpi do Cyperskej republiky, sa dopúšťa priestupku a potrestá sa odňatím slobody maximálne na tri roky alebo pokutou vo výške do päťsto libier, alebo odňatím slobody i zaplatením pokuty súčasne, pokiaľ nepreukáže:

- a) že na územie republiky vstúpil legálne pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona;
- b) že sa chystal prihlásiť u najbližšieho imigračného úradníka, keďže do republiky vstúpil cez vzdušný priestor a keďže mu v minulosti nebolo prisťahovanie zakázané;
- c) že je držiteľom oprávnenia alebo povolenia na pobyt v republike udeleného na základe tohto zákona alebo ľubovoľného nariadenia vydaného na základe tohto zákona alebo iného zákona, alebo
- d) že platnosť jeho oprávnenia alebo povolenia uplynula alebo bolo oprávnenie alebo povolenie zrušené a on nemal žiadnu vhodnú príležitosť na opustenie republiky.

LOTYŠSKO

V článku 194. zákonníka Lotyšskej republiky o správnych priestupkoch sa stanovuje, že pri porušení štátnej hranice, hraničnej oblasti, pohraničia, hraničnej kontroly alebo režimu hraničného priechodu sa podáva oznámenie alebo sa ukladá pokuta vo výške do 150 lat (LVL) alebo sa môže uplatniť administratívny dohľad v trvaní 15 dní.

Za úmyselné nelegálne prekročenie štátnej hranice sa ukladá pokuta vo výške od 50 do 250 lat (LVL).

V článku 284 trestného zákona Lotyšskej republiky sa ustanovuje, že v prípade osoby, ktorá sa úmyselne dopustí nelegálneho prekročenia štátnej hranice a tento čin zopakuje v priebehu jedného roka, sa použije trest odňatia slobody maximálne na tri roky alebo zaisťovacia väzba alebo pokuta do výšky šesťdesiatnásobku minimálnej mesačnej mzdy.

LITVA

Sankcie za nelegálne prekročenie hranice sa v závislosti od závažnosti priestupku pohybujú v rozsahu od 250 LTL do 500 LTL alebo maximálne dvoch rokov odňatia slobody.

Ak nelegálne prekročenie štátnej hranice súvisí s prevládajúcim osôb, potom môžu sankcie v závislosti od závažnosti priestupku dosiahnuť až desať rokov odňatia slobody.

Výňatok zo zákona Litovskej republiky o správnych priestupkoch

Článok 205 ods. 2. Nelegálne prekročenie štátnej hranice z nedbalosti

Za nelegálne prekročenie hranice z nedbalosti sa ukladá pokuta od 250 LTL do 500 LTL.

Výňatky z trestného zákona

Článok 291. Nelegálne prekročenie štátnej hranice

1. Osoba, ktorá nelegálne prekročila štátnu hranicu, sa potrestá pokutou, väzbou alebo odňatím slobody až na dva roky.
2. Cudzinec, ktorý nelegálne vstúpil do Litovskej republiky s cieľom požiadať o azyl, je zbavený trestnej zodpovednosti podľa odseku 1 tohto článku.
3. Cudzinec, ktorý spáchal čin ustanovený v odseku 1 tohto článku s cieľom nelegálne vstúpiť do tretej krajiny z územia Litovskej republiky, je zbavený trestnej zodpovednosti podľa odseku 1 tohto článku, ak je podľa vydaného príkazu vykázaný z Litovskej republiky do krajiny, z ktorej nelegálne prekročil štátnu hranicu Litovskej republiky, alebo do krajiny, ktorej je štátnym príslušníkom.

Článok 292. Nelegálne prevádzanie osôb cez štátnu hranicu

1. Osoba, ktorá nelegálne prepravila cudzinca bez trvalého pobytu v Litovskej republike cez štátnu hranicu Litovskej republiky alebo prepravila, alebo poskytla na území Litovskej republiky prístrešie cudzincovi, ktorý nelegálne prekročil štátnu hranicu Litovskej republiky, sa potrestá pokutou, väzbou alebo odňatím slobody až na šesť rokov.

2. Trest odňatia slobody až na osem rokov sa uloží osobe, ktorá sa dopustila činu uvedeného v odseku 1 tohto článku z nečestných pohnútok alebo ak tento čin ohrozil ľudský život.

3. Trest odňatia slobody na štyri až desať rokov sa uloží osobe za organizovanie činov uvedených v odseku 1 tohto článku.

4. Právnická osoba je trestne zodpovedná za činy uvedené v tomto článku.

LUXEMBURSKO

Keďže jedinou vonkajšou hranicou Luxemburska je letisko, Luxembursko nepredpokladá v tejto súvislosti žiadne sankcie.

MAĎARSKO

Osoby, ktoré nelegálne vstúpia na územie štátu, sa dopúšťajú správneho priestupku.

Vyhostenie a zákaz vstupu a pobytu alebo samostatný zákaz vstupu a pobytu sa môže nariadiť ako správna sankcia v rámci konania cudzineckej polície proti cudzincovi, ktorý porušil alebo sa pokúsil porušiť predpisy pre vstup a odchod.

Okrem toho orgán, ktorý rieši správne priestupky, môže uložiť pokutu do výšky 100 000 HUF cudzincovi, ktorý prekročí štátnu hranicu Maďarskej republiky bez povolenia alebo neoprávneným spôsobom. Okrem toho pobyt vyhosteného cudzinca na území Maďarska bez povolenia sa kvalifikuje ako prečin, ktorý sa podľa trestného zákona trestá odňatím slobody až na jeden rok.

Súvisiace právne predpisy:

- zákon XXXIX z roku 2001 o vstupe a pobyte cudzincov (ďalej len „VPC“), oddiel 32 pododdiel 2 písm. a),
- zákon IV z roku 1978 o trestnom zákonníku (ďalej len „TZ“), oddiel 214,
- nariadenie vlády č. 218/1999 o správnych priestupkoch, oddiel 22 pododdiel 1.

Osoby, ktoré sa zúčastňujú na nelegálnom vstupe alebo odchode/umožňujú nelegálny vstup alebo odchod alebo pomáhajú pri ňom, sa dopúšťajú trestného činu.

Umožnenie neoprávneného prekročenia hranice je trestný čin a trestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Trest odňatia slobody až na päť rokov sa udelí, keď sa prekročenie umožní za finančnú odmenu alebo viacerým osobám.

Trest odňatia slobody na dva až osem rokov sa udelí, keď osoba, ktorá prekročenie umožňuje, použije neľudské zaobchádzanie alebo je ozbrojená, alebo poskytuje pomoc pri prekročení hranice ako obchodnú činnosť.

Príprava na umožnenie nelegálneho prekročenia hranice je tiež trestný čin a trestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vyhostenie sa v rámci konania cudzineckej polície nariadi proti cudzincovi, ktorý organizuje alebo umožňuje nelegálny vstup alebo opustenie územia (prekročenie hranice), alebo pobyt osôb alebo skupín, alebo je zapojený do prevádzania osôb; okrem toho sa vyhostenie v rámci konania cudzineckej polície môže nariadiť proti cudzincovi, ktorý svojím vstupom a pobytom porušuje alebo ohrozuje verejnú bezpečnosť.

Súvisiace právne predpisy:

- TZ oddiel 218 – Prevádzachstvo.

MALTA

Je potrebné uviesť, že v článku 5 ods. 1 zákona o prisťahovalectve (hlava 217) sa stanovuje:

„Osobe, ktorá nemá právo na vstup alebo právo na vstup a pobyt alebo na pohyb či prechod na základe predchádzajúcich častí, sa môže vstup zamietnuť, a ak táto osoba pristane na Malte alebo sa zdržiava na jej území bez povolenia hlavného imigračného úradníka, považuje sa za nelegálneho prisťahovalca.“

Okrem toho v článku 32 zákona o prisťahovalectve sa uvádza:

„Osoba, ktorá koná v rozpore s ktorýmkoľvek ustanovením tohto zákona, pričom toto konanie nie je priestupkom podľa žiadneho iného článku tohto zákona, sa na základe rozsudku magistrátneho súdu (Court of Magistrates) potrestá pokutou vo výške do 5 000 MTL alebo odňatím slobody až na dva roky alebo pokutou i odňatím slobody zároveň, pokiaľ iný zákon neukladá za tento priestupok vyšší trest.“

HOLANDSKO

V oddiele 108 ods. 1 zákona o cudzincoch, v spojení s oddielom 46 ods. 2, sa ustanovuje, že porušenie alebo konanie v rozpore s požiadavkou sa trestá odňatím slobody až na šesť mesiacov alebo peňažnou pokutou v kategórii 2. Peňažné pokuty v kategórii 4 sú maximálne 16 750 EUR.

Požiadavka na prekračovanie hraníc na hraničných priechodoch je uvedená v článku 4.4 výnosu o cudzincoch [*Vreemdelingenbesluit*].

Oddiel 108 ods. 1, 2 a 3 zákona o cudzincoch z roku 2000

1. Porušenie podmienky stanovenej podľa alebo na základe oddielov 5.1, 5.2, 46.2 [preambula a písmeno b)] a konanie v rozpore s oddielom 56.1, konanie v rozpore s povinnosťou uloženou podľa alebo na základe oddielu 6.1, 54, 55, 57.1, 58.1 alebo 65.3 sa trestá odňatím slobody až na šesť mesiacov alebo peňažnou sankciou v kategórii 2.
2. Porušenie podmienky uloženej podľa alebo na základe oddielu 4.1 alebo 4.2 sa trestá odňatím slobody až na šesť mesiacov alebo peňažnou sankciou v kategórii 4.
3. Trestné činy uvedené v odsekoch 1 a 2 sa považujú za priestupky.

RAKÚSKO

Bez toho, aby boli dotknuté výnimky ustanovené v odseku 2 alebo povinnosti v oblasti medzinárodnej ochrany, v článku 4 ods. 3 Kódexu schengenských hraníc sa od členských štátov žiada, aby v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi zaviedli sankcie za neoprávnené prekročenie vonkajších hraníc na iných miestach než na hraničných priechodoch alebo v iných časoch než počas stanovených otváracích hodín. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

§ 120 rakúskeho spolkového zákona o rozmiestnení cudzineckej polície, o vydávaní dokladov pre cudzincov a o vydávaní vstupných dokladov (zákon o cudzineckej polícii z roku 2005 – FPG), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 100/2005, séria I.

Neoprávnený pobyt

- (1) Každý cudzinec, ktorý:
1. nelegálne vstúpi na územie Rakúskej spolkovej republiky alebo
  2. sa nelegálne zdržiava na území Rakúskej spolkovej republiky, sa dopúšťa správneho priestupku a podlieha udeleniu finančnej sankcie do výšky 2 180 EUR alebo v prípade jej nezaplatenia trestu odňatia slobody na obdobie do troch týždňov. Miesto vstupu alebo posledné známe miesto pobytu sa považuje za miesto spáchania

trestného činu; keď sa vstup vykoná s použitím verejnej dopravy, je to najbližšie miesto zastavenia, na ktorom možno podľa cestovného poriadku dopravnej spoločnosti vystúpiť z prostriedku verejnej dopravy.

- (2) Každý, kto sa dopustí priestupku v zmysle odseku 1, keď už bol za podobný čin právoplatne potrestaný, potrestá sa pokutou do výšky 4 360 EUR alebo v prípade jej nezaplatenia odňatím slobody do šiestich týždňov.
- (3) Správny priestupok podľa odseku 1 a 2 neexistuje:
  1. ak možno odísť z krajiny len do takej inej krajiny, do ktorej je vyhostenie neprípustné (§ 50);
  2. ak bol cudzincovi udelený odklad vyhostenia;
  3. v prípadoch prechodného pobytu občana tretej krajiny s bezvízovým stykom alebo
  4. keď je cudzincovi odopieraná osobná sloboda.
- (4) Sankcia podľa odseku 1 bodu 2 vylučuje udelenie sankcie za správny priestupok spáchaný v tom istom čase podľa odseku 1 bodu 1.
- (5) Správny priestupok v súlade s odsekom 1 neexistuje, ak cudzinec podal žiadosť o medzinárodnú ochranu a ktorému sa uznalo právo na azyl alebo nárok na subsidiárnu ochranu v Rakúsku. Správne konanie sa pozastavuje na obdobie prebiehajúceho konania o udelení azylu.

§ 16 rakúskeho spolkového zákona, ktorým sa riadia pasové kontroly na hraničných priechodoch (zákon o hraničných kontrolách – GrekoG), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 1996/435 v znení uverejnenom vo Vestníku spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 2004/151:

Trestné ustanovenia

- (1) Každá osoba, ktorá:
1. bez povolenia odstráni, skryje alebo zmení jeden zo znakov uvedených v § 5 alebo
  2. prekročí hranicu v rozpore s podmienkami stanovenými v § 10, alebo
  3. ako strana podliehajúca hraničným kontrolám sa vyhýba hraničnej kontrole, alebo
  4. plánuje prekročiť alebo prekročila hranicu, na ktorej sa vykonávajú hraničné kontroly, bez dodržania trás určených na prechod cez hranicu, alebo
  5. napriek napomenutiu odmieta poskytnúť informácie o tom, či prekročila, alebo plánuje prekročiť hranicu, alebo poskytne nepravdivé informácie, alebo

6. napriek výzve, aby sa takéhoto konania zdržala, koná v rozpore s opatreniami prijatými v súlade s § 11 ods. 2 bodom 3 a v dôsledku toho je zodpovedná za narušenie hraničnej kontroly alebo za meškanie dopravného prostriedku, ktorý premáva podľa cestovného poriadku,

sa za predpokladu, že konanie nenaplnia skutkovú podstatu trestného činu, ktorý patrí do právomoci súdov, alebo nepodlieha na základe iných právnych ustanovení rovnakej alebo vyššej sankcii, dopúšťa správneho priestupku a podlieha sankcii orgánov regionálnej správy alebo miestne príslušného spoločného policajného orgánu vo forme pokuty do výšky 2 180 EUR alebo trestu odňatia slobody až na šesť týždňov. S výnimkou prípadov uvedených v bodoch 5 a 6 sa trestá aj úmysel.

(2) Odsek 1 bod 5 sa neuplatňuje, ak strana podliehajúca povinnosti poskytnúť informácie tak odmietne urobiť alebo poskytne nepravdivé informácie, pretože inak by sa usvedčila z trestného činu.

POLSKO

V Poľsku sa tieto sankcie zavádzajú a stanovujú v článku 264 poľského trestného zákona. Ide o sankcie týkajúce sa osôb, ktoré nelegálne prekročili poľskú hranicu.

Také osoby sa môžu potrestať tromi spôsobmi: pokutou, obmedzením slobody alebo odňatím slobody až na dva roky.

Ak osoba nelegálne prekročí poľskú hranicu za použitia násilia, hrozby, podvodu alebo v spolupráci s inými osobami, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Ak osoba organizuje nelegálne prekročenie hranice, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až osem rokov.

PORTUGALSKO

V článku 9 zákonného výnosu č. 244/98 z 8. augusta 1998 sa stanovuje, že „každý, kto vstupuje na portugalské územie alebo portugalské územie opúšťa, musí na to využiť hraničné priechody určené na tento účel počas ich otváracích hodín bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, o voľnom pohybe osôb“.

V článku 136 ods. 1 toho istého zákonného výnosu sa ustanovuje, že „vstup cudzincov na portugalské územie porušením článku 9 sa považuje za nelegálny“.

V článku 148 ods. 2 sa ustanovuje, že „porušenie ustanovení článku 9 sa trestá pokutou od 200 do 400 EUR“.

RUMUNSKO

V článku 70 ods. 1 GEO č. 105/2001 o rumunskej štátnej hranici sa ustanovuje:

„Vstup do krajiny alebo výstup z krajiny nelegálnym prekročením štátnej hranice je trestným činom a trestá sa odňatím slobody na tri mesiace až dva roky.“

Ak sa uvedený čin vykonal na účely úteku pred trestom, môže sa potrestať odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky. Pokus o spáchanie uvedených trestných činov je tiež trestný.“

SLOVINSKO

Vstup do Slovinskej republiky sa považuje za nelegálny, ak cudzinec:

- vstúpi do krajiny napriek tomu, že sa mu vstup zamietol,
- vyhne sa hraničnej kontrole,
- použije cestovný doklad inej osoby, falošný alebo inak pozmenený cestovný doklad alebo iný doklad potrebný na vstup do krajiny alebo poskytne kontrolným orgánom na hranici nepravdivé informácie (článok 11 Ztuj).

Pokuta vo výške od 20 000 SIT do 100 000 SIT (83,46 EUR až 417,29 EUR) sa uloží cudzincom, ktorí sa dopustili priestupku nelegálnym vstupom do Slovinskej republiky (článok 98 Ztuj).

Pokuta vo výške minimálne 100 000 SIT (417,29 EUR) sa uloží fyzickým osobám, ktoré sa dopustia priestupku prekročením štátnej hranice mimo hraničného priechodu alebo v rozpore so stanoveným použitím hraničného priechodu, mimo prevádzkových hodín alebo mimo územia hraničného priechodu (článok 43 ods. 1 tretia zarážka zákona o kontrole štátnych hraníc, Ur. l. RS č. 20/2004).

Pomoc cudzincom pri nelegálnom vstupe, prechode alebo pobyte

Osoby, ktoré umožnia alebo pomôžu cudzincovi vstúpiť na územie Slovinskej republiky, zdržiavať sa na tomto území alebo ním prechádzať, nesmú konať v rozpore s ustanoveniami zákona, ktorým sa stanovujú podmienky pre vstup, pobyt alebo prechod cudzincov cez územie Slovinskej republiky (články 13a a 13b Ztuj).

Osoby, ktoré umožnia alebo pomáhajú, alebo sa pokúšajú umožniť alebo pomôcť cudzincom vstúpiť na územie Slovinskej republiky, prechádzať týmto územím alebo sa na ňom zdržiavať v rozpore s predchádzajúcim odsekom, sa potrestajú pokutou vo výške od 100 000 SIT do 240 000 SIT (417,20 EUR až 1 001,5 EUR).

Právnické osoby, ktoré sa dopustia priestupku, ako sa uvádza vyššie, sa potrestajú pokutou od 500 000 SIT do 1 000 000 SIT (2 086,46 EUR až 4 172,93 EUR) a zodpovedný zástupca právnickej osoby sa potrestá pokutou od 150 000 SIT do 300 000 SIT (625,94 EUR až 1 251,88 EUR).

SLOVENSKO

Podľa § 76 zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov sa nedovolené prekročenie štátnej hranice považuje za priestupok, za ktorý možno udeliť pokutu až 50 000 SKK (§ 76 ods. 2). Policajný útvar cudzinca administratívne vyhostí a určí zákaz vstupu do piatich rokov, najmenej však na jeden rok, cudzincovi, ktorý neoprávnenne vstúpil na územie Slovenskej republiky (§ 57 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov).

Dňa 1. januára 2006 nadobudol účinnosť zákon č. 300/2005 Z. z. (ďalej len „trestný zákon“), ktorý v § 354 (násilné prekročenie štátnej hranice) ustanovuje, že „kto prekročí štátnu hranicu s použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov“.

§ 357 trestného zákona ustanovuje, že „kto poruší predpisy o medzinárodných letoch tým, že vznikne vzdušným dopravným prostriedkom na územie Slovenskej republiky, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky“.

Trestný zákon v § 355 ustanovuje sankciu aj pre osoby dopúšťajúce sa trestného činu prevádzacstva:

- kto organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov (§ 355 ods. 1),
- kto organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice za finančnú alebo inú materiálnu výhodu alebo kto na účel nedovoleného prekročenia štátnej hranice vyrobí, zaobstará, poskytne alebo drží falošný cestovný doklad alebo falošný doklad totožnosti, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov (§ 355 ods. 2),
- konania, za ktoré možno zvýšiť trestnú sadzbu za vyššie uvedené konanie (až na dvadsať rokov odňatia slobody), sú uvedené v § 355 ods. 3 až 5.

FÍNSKO

Vo fínskom trestnom zákone (39/1889) a jeho zmenách a doplneniach, v oddiele 7 – Hraničné priestupky (563/1998) sa ustanovuje:

- (1) Osoba, ktorá:
  - (1) prekročí hranicu Fínska bez platného pasu alebo iného cestovného dokladu alebo ináč ako cez legálny hraničný

priechod pre výstup alebo vstup, alebo napriek zákonnému zákazu, alebo sa o to pokúsi;

- (2) inak poruší ustanovenia o prekračovaní hraníc alebo
- (3) sa bez povolenia zdržiava, pohybuje alebo vykonáva zakázané merania v hraničnom pásme, ako sa uvádza v zákone o hraničnom pásme (403/1947),

sa potrestá za *hraničný priestupok* pokutou alebo odňatím slobody až na jeden rok.

- (2) Cudzinec, ktorému sa zamietne vstup alebo je vyhostený v dôsledku činu uvedeného v pododseku 1, alebo cudzinec, ktorý sa uchádza o azyl alebo žiada o povolenie na pobyt ako utečenec vo Fínsku, sa nepotrestá za hraničný priestupok. Za hraničný priestupok sa nepotrestá ani cudzinec, ktorý sa dopustil činu uvedeného v pododseku 1 v dôsledku toho, že bol obeťou obchodovania s ľuďmi uvedeného v kapitole 25 ods. 3 alebo 3a (650/2004).

Oddiel 7a – Menej závažný hraničný priestupok (756/2000)

(1) Ak je hraničný priestupok vzhľadom na krátke trvanie nepovoleného pobytu alebo pohybu, charakter zakázaného činu alebo iné okolnosti priestupku pri posúdení priestupku ako celku menej závažný, páchatel' sa potrestá za *malý hraničný priestupok* pokutou.

(2) Ustanovenia oddielu 7 ods. 2 sa uplatňujú aj pri činoch uvedených v odseku 1.

ŠVÉDSKO

Sankcie sú vymedzené v kapitole 20 § 4 zákona o cudzincoch.

§ 4. Cudzinec, ktorý úmyselne prekročí vonkajšiu hranicu v zmysle Schengenskej dohody nedovoleným spôsobom, potrestá sa pokutou alebo odňatím slobody až na jeden rok.

ISLAND

Všeobecné trestné ustanovenia sú uvedené v článku 57 zákona č. 96/2002 o cudzincoch.

Podľa odseku 1 sa pokuta alebo odňatie slobody až na šesť mesiacov uloží okrem iného vtedy, keď osoba úmyselne alebo z nedbalosti poruší ustanovenia tohto zákona alebo ktorýkoľvek predpis, zákaz, príkaz alebo podmienku stanovenú v súlade s týmto zákonom. Sankcie za nedovolené prekročenie vonkajších hraníc na iných miestach, ako sú hraničné priechody, alebo v iných časoch, ako sú stanovené otváracie hodiny, vychádzajú z tohto ustanovenia. Tieto sankcie, podobne ako iné, sú účinné, odrádzajúce a primerané.

NÓRSKO

V Nórsku je táto problematika upravená zákonom o prisťahovalectve (zákon týkajúci sa vstupu cudzích štátnych príslušníkov do Nórskeho kráľovstva a ich pobytu v kráľovstve z 24. júna 1988 č. 64), časť 47 prvý ods. písm. a), pozri časť 23 druhý ods., a zákonom o hraniciach (zákon o rôznych opatreniach, ktorými sa zavádza označovanie a dohľad nad hranicami, zo 14. júla 1950 č. 2), časť 4, pozri časť 3 prvý ods. č. 3, pozri nariadenie zo 7. novembra 1950 č. 4 časť 4 písm. c).

V časti 47 prvom ods. zákona o prisťahovalectve, ktorá sa týka sankcií, sa uvádza:

„Peňažný trest alebo trest odňatia slobody vo výške najviac 6 mesiacov či oba tresty súčasne môžu byť uložené akejkoľvek osobe, ktorá:

- a) úmyselne alebo z nedbalosti poruší tento zákon alebo nariadenia, zákazy, príkazy či podmienky prijaté v súlade s týmto zákonom (...).“

V časti 23 druhom ods. zákona o prisťahovalectve, ktorá sa týka *prechodu cez hranice a kontroly na hraniciach*, sa uvádza:

„Vstup a výstup sa uskutočňujú na schválených hraničných priechodoch, ak nie je stanovené inak (...).“

Sankcie podľa zákona o hraniciach

Sankcie sú upravené v časti 4 zákona o hraniciach. V nej sa stanovuje:

„Akejkoľvek osobe, ktorá úmyselne alebo z nedbalosti poruší ustanovenia alebo spolupracuje na porušení ustanovení prijatých

v súlade so zákonom, môže byť uložený peňažný trest alebo trest odňatia slobody vo výške najviac 3 mesiace, ak sa neuplatňuje prísnejšie ustanovenie. Pokus sa trestá ako spáchaný priestupok.

V prípade opakovaného porušenia alebo spáchania viacerých činov, ako sa uvádza v prvom odseku, či v prípade priťažujúcich okolností sa uloží peňažný trest alebo trest odňatia slobody vo výške najviac jedného roka.“

V časti 3 prvom ods. bode 3 zákona o hraniciach sa stanovuje:

„Kráľ môže prijať ustanovenia o zákaze, ktoré sa vzťahujú na celú hranicu alebo jej časť, pokiaľ ide o:

(...)

3. Prekročenie hranice po zemi, mori alebo vo vzduchu bez povolenia príslušného orgánu (...).“

V nariadení o rôznych záležitostiach týkajúcich sa hraníc zo 7. novembra 1950 č. 4, ktoré bolo prijaté podľa vyššie uvedeného zákona, časť 4 písm. c), sa uvádza:

„Na hranici medzi Nórskom a Sovietskym zväzom (Ruskom) alebo v blízkosti tejto hranice sa zakazuje:

(...)

- b) prekračovať hranicu po zemi, mori alebo vo vzduchu bez povolenia komisára pre nórske hranice zodpovedného za nórsko-sovietsku (ruskú) hranicu (...).“

Oznámenia podľa článku 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)

Spoločné kontroly na spoločných vonkajších pozemných hraniciach podľa článku 17

(2008/C 18/02)

BELGICKO

Tieto opatrenia sa nevzťahujú na Belgicko.

BULHARSKO

Dohoda o spoločnej hraničnej kontrole bola podpísaná 21. decembra 2006 medzi Bulharskou republikou a vládou Rumunska a platnosť nadobudla 1. januára 2007.

ČESKÁ REPUBLIKA

- Dohoda medzi Českou republikou a Spolkovou republikou Nemecko o zjednodušení hraničných kontrol v železničnej, cestnej a vodnej doprave, podpísaná 19. mája 1995 vo Furth im Wald (platnosť nadobudla 1. júna 1996, vyhlásená pod č. 157/1996, Zbierka medzinárodných zmlúv),
- Dohoda medzi Českou republikou a Poľskou republikou o spolupráci pri hraničných kontrolách, podpísaná v Prahe 25. mája 1999 (platnosť nadobudla 1. novembra 2002, vyhlásená pod č. 140/2002, Zbierka medzinárodných zmlúv),
- Dohoda medzi Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou a Rakúskou republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave, podpísaná 17. mája 1991 vo Viedni (platnosť nadobudla 1. októbra 1992, vyhlásená pod č. 27/1994, Zbierka medzinárodných zmlúv),
- Dohoda medzi Českou republikou a Slovenskou republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave, podpísaná v Bratislave 24. mája 1999 (platnosť nadobudla 12. marca 2001, vyhlásená pod č. 24/2001, Zbierka medzinárodných zmlúv).

DÁNSKO

Tieto opatrenia sa nevzťahujú na Dánsko.

NEMECKO

- Zmluva medzi Spolkovou republikou Nemecko a Českou republikou o uľahčení odbavovania na hraniciach v železničnej, cestnej a lodnej doprave,

- Dohoda medzi Spolkovou republikou Nemecko a Poľskou republikou o uľahčení odbavovania na hraniciach.

ESTÓNSKO

Opatrenia na organizáciu spoločnej hraničnej kontroly medzi vládou Estónska a vládou Lotyšska boli uzavreté a nadobudli platnosť 30. augusta 1994 [uverejnené v Riigi Teataja (úradný vestník) II 1994, 24, 81].

GRÉCKO

Grécko nemá s inými členskými štátmi žiadne opatrenia týkajúce sa spoločných kontrol.

ŠPANIELSKO

Španielsko doteraz nepodpísalo žiadne dohody tohto druhu.

FRANCÚZSKO

Na Francúzsko sa tento článok nevzťahuje.

TALIANSKO

Prebehli rokovania Talianska so Slovenskou republikou.

CYPRUS

Článok 17 sa nevzťahuje na Cyperskú republiku, pretože táto nemá žiadne spojené/spoločné pozemné hranice so žiadnym iným členským štátom.

LOTYŠSKO

Lotyšská republika uzavrela dohody o spoločnej hraničnej kontrole s:

1. Litovskou republikou:

Dohoda medzi vládami Litovskej republiky a Lotyšskej republiky o spolupráci pri vykonávaní hraničných kontrol na hraničných priechodoch spoločnej hranice; uzatvorená 9. júna 1995;

2. Estónskou republikou:

HOLANDSKO

Dohoda medzi vládami Lotyšskej republiky a Estónskej republiky o organizovaní spoločnej hraničnej kontroly; uzatvorená 31. augusta 2006.

Holandsko uzatvorilo dve zmluvy v súvislosti so spoločnými kontrolami:

1. zmluvu z Enschede. Je to dvojstranná zmluva s Nemeckom;
2. dohodu štátov Beneluxu.

LITVA

Dvojstranné opatrenia v súlade s článkom 17 sú uzatvorené s Lotyšskom a Poľskom.

LUXEMBURSKO

Tieto opatrenia sa nevzťahujú na Luxembursko.

RAKÚSKO**MAĎARSKO**

Maďarsko vykonáva spoločnú kontrolu:

— so Slovenskom

na základe vládneho výnosu č. 91/2005 (V.6) o vyhlásení dohody podpísanej v Bratislave 9. októbra 2003 medzi vládou Maďarskej republiky a vládou Slovenskej republiky o hraničnom vybavovaní v cestnej, železničnej a vodnej doprave,

— s Rakúskom

na základe vládneho výnosu č. 124/2004 (IV.29) o vyhlásení dohody podpísanej vo Viedni 29. apríla 2004 medzi vládou Maďarskej republiky a vládou Rakúskej republiky o hraničných kontrolách vo verejnej cestnej, železničnej a vodnej doprave,

— so Slovinskom

na základe vládneho výnosu č. 148/2004 (V.7) o vyhlásení dohody podpísanej v Lubľane 16. apríla 2004 medzi vládou Maďarskej republiky a vládou Slovinskej republiky o hraničných kontrolách vo verejnej cestnej, železničnej a vodnej doprave.

Maďarsko spolupracuje s Rakúskom v zmiešaných služobných hliadkach v hraničných oblastiach na základe zákona XXXVII z roku 2006 o vyhlásení dohody podpísanej v Heiligenbrunne 6. júna 2004 medzi Maďarskou republikou a Rakúskou republikou o spolupráci pri predchádzaní cezhraničnej trestnej činnosti a v boji proti organizovanej trestnej činnosti.

Tieto dohody boli podpísané so Slovenskom a Slovinskom v októbri a platnosť nadobudli v roku 2007.

MALTA

Ustanovenia článku 17 ods. 1 sa na Maltu nevzťahujú, keďže nemá žiadne pozemné hranice.

Slovenská republika:

— Dohoda medzi Rakúskou republikou a Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave v znení uvedenom vo výmene nót z 22. decembra 1993 a 14. januára 1994, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 561/1992,

— Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Slovenskej republiky o zriadení hraničných vybavovacích miest a vykonávaní hraničného vybavovania v železničnej doprave počas jazdy, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 36/2004, séria III.

Slovinská republika:

— Dohoda medzi Rakúskou republikou a Slovinskou republikou o zjednodušení colného vybavovania v železničnej a cestnej doprave, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 94/2001, séria III,

— Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Slovinskej republiky o výstavbe spoločných colníc, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 39/2004, séria III.

Česká republika:

— Dohoda medzi Rakúskou republikou a Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 561/1992,

— Dohoda podľa článku 2 ods. 4 Dohody zo 17. júna 1991 medzi Rakúskou republikou a Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave a o výstavbe modernej rakúskej colnice na hraničnom priechode Reintal – Poštorná, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 710/1993,

- Dohoda podľa článku 2 ods. 4 Dohody zo 17. júna 1991 medzi Rakúskou republikou a Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave a o výstavbe modernej rakúskej colnice na hraničnom priechode Mitterretzbach – Hnánice, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 711/1993,
  - Dohoda podľa článku 2 ods. 4 Dohody zo 17. júna 1991 medzi Rakúskou republikou a Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave a o výstavbe modernej českej colnice na hraničnom priechode Guglwald – Přední Výtoň, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 712/1993,
  - Dohoda podľa článku 2 ods. 4 Dohody zo 17. júna 1991 medzi Rakúskou republikou a Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave a o výstavbe modernej českej colnice na hraničnom priechode Schöneben – Zadní Zvonková, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 713/1993,
  - Dohoda podľa článku 2 ods. 4 Dohody zo 17. júna 1991 medzi Rakúskou republikou a Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave a o výstavbe moderných colníc na Hlavnej stanici v Linzi a na železničných stanicách Freistadt, Summerau, Horní Dvořiště, Kaplice a České Budějovice a o colnom vybavovaní počas jazdy na trase medzi Hlavnou stanicou v Linzi a stanicou České Budějovice, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 386/1994,
  - Dohoda podľa článku 2 ods. 4 Dohody zo 17. júna 1991 medzi Rakúskou republikou a Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave a o výstavbe modernej českej colnice na hraničnom priechode Gmünd – Bleylebenstraße/České Velenice, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 384/1994,
  - Dohoda podľa článku 2 ods. 4 Dohody zo 17. júna 1991 medzi Rakúskou republikou a Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave a o výstavbe modernej českej colnice na hraničnom priechode Schlag/Chlum u Třeboně, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 385/1994,
  - Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Českej republiky o výstavbe modernej rakúskej colnice na hraničnom priechode Pyhrabruck – Nové Hradý, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 135/2000, séria III,
  - Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Českej republiky o výstavbe modernej rakúskej colnice na hraničnom priechode Gmünd – České Velenice, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 136/2000, séria III,
  - Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Českej republiky o výstavbe moderných colníc na železničných stanicách v Gmünde a Českých Veleniciach a o colnom vybavovaní pri tranzite medzi stanicami Schwarzenau a Veselí nad Lužnicí na trase do Schwarzenau a Českých Budějovic, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 166/2002, séria III,
  - Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Českej republiky o výstavbe moderných colníc na železničných stanicách Viedeň-Juh, Hohenau, Břeclav a Brno-hlavní nádraží a o colnom vybavovaní pri tranzite na trase medzi železničnými stanicami Viedeň-Juh a Brno-hlavní nádraží, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 71/2006, séria III,
  - Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Českej republiky o výstavbe moderných colníc na hraničnom priechode Fratres – Slavonice, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 70/2006, séria III,
  - Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Českej republiky o výstavbe moderných colníc na hraničnom priechode Grametten – Nová Bystřice, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 72/2006, séria III.
- Maďarská republika:*
- Dohoda medzi Rakúskou republikou a Maďarskou republikou o colnom vybavovaní v železničnej doprave, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 134/1992,
  - Dohoda medzi Rakúskou republikou a Maďarskou republikou o colnom vybavovaní v cestnej doprave a preprave, v železničnej doprave, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 794/1992,
  - Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Maďarskej republiky o vykonávaní dohody o colnom vybavovaní v železničnej doprave, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 327/1993,
  - Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Maďarskej republiky, ktorou sa mení a dopĺňa Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Maďarskej republiky o vykonávaní dohody o colnom vybavovaní v železničnej doprave zo 14. apríla 1993, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 636/1995,

- Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Maďarskej republiky o výstavbe hraničného priechodu medzi obcami Lutzmannsburg a Zsira a o výstavbe colnice na území Rakúska, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 245/2001, séria III,
- Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Maďarskej republiky o výstavbe vodného hraničného priechodu vo Fertőrákose na Neziderskom jazere a spoločnej colnice na území Maďarska, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 96/2002, séria III,
- Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Maďarskej republiky o výstavbe spoločnej colnice na hraničnom priechode Mörbisch – Fertőrákos na území Rakúska, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 97/2002, séria III,
- Dohoda medzi vládou Spolkovej republiky Rakúsko a vládou Maďarskej republiky o výstavbe colnic a o spolupráci v oblasti monitorovania dopravy na hranici, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 31/2004, séria III.

POĽSKO

Poľsko podpísalo dvojstranné dohody týkajúce sa uľahčenia hraničného vybavovania so svojimi susednými krajinami:

1. Dohodu medzi Poľskou republikou a Spolkovou republikou Nemecko o uľahčení hraničného vybavovania, podpísanú 29. júla 1992 vo Varšave;
2. Dohodu medzi Poľskou republikou a Českou republikou o uľahčení hraničného vybavovania, podpísanú 25. mája 1999 v Prahe;
3. Dohodu medzi Poľskou republikou a Slovenskou republikou o uľahčení hraničného vybavovania, podpísanú 29. novembra 2002 v Starej Ľubovni;
4. Dohodu medzi Poľskou republikou a Litovskou republikou o problémoch na hraniciach, podpísanú 14. septembra 1997 vo Vilniuse.

Podľa ustanovení uvedených dohôd a podľa protokolov z dvojstranných stretnutí (za účasti poľskej pohraničnej stráže a zástupcov hraničných služieb zo susedných krajín) príslušné orgány účastníckych strán týchto dohôd môžu kontrolovať dopravu cez spoločné hranice spoločne na svojich územiach. Poľsko sa zúčastňuje na týchto spoločných kontrolách dopravy na hraniciach.

PORTUGALSKO

Portugalsko neuplatňuje článok 20 zákonníka.

RUMUNSKO

Rumunsko – Maďarsko

Dohovor o kontrole v cestnej a železničnej doprave medzi Rumunskom a Maďarskou republikou bol uzatvorený 27. apríla 2004. Dohoda medzi Rumunskom a Maďarskom o vykonávaní tohto dohovoru bola podpísaná 21. decembra 2006.

Rumunsko – Bulharsko

Dohoda o spoločnej kontrole na hranici medzi týmito dvoma štátmi bola podpísaná 21. decembra 2006.

SLOVINSKO

Dvojstranné dohody o zjednodušených hraničných kontrolách.

Dohoda s Rakúskou republikou:

- Dohoda medzi Slovinskou republikou a Rakúskou republikou o zjednodušení hraničnej kontroly v železničnej a cestnej doprave (Ur. l. RS č. 82/1989),
- Dohoda o vytvorení spoločných kancelárií pre hraničné kontroly (Ur. l. RS č. 48/2004).

Dohoda s Maďarskou republikou:

- Dohoda medzi Slovinskou republikou a Maďarskou republikou o hraničných kontrolách v cestnej a železničnej doprave (Ur. l. RS č. 125/2000),
- Opatrenie vlády Slovenskej republiky a vlády Maďarskej republiky na implementáciu dohody medzi Slovinskou republikou a Maďarskou republikou o hraničných kontrolách v cestnej a železničnej doprave (Ur. l. RS č. 6/2001),
- Opatrenie vlády Slovenskej republiky a vlády Maďarskej republiky na implementáciu dohody medzi Slovinskou republikou a Maďarskou republikou o hraničných kontrolách v cestnej a železničnej doprave (Ur. l. RS č. 59/2004).

Hraničné kontroly na štátnej hranici medzi Slovinskom a Rakúskom a medzi Slovinskom a Maďarskom sa vykonávajú v režime kontroly na jedno zastavenie.

SLOVENSKO

- Dohoda medzi Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou a Rakúskou republikou o uľahčení hraničného vybavovania v železničnej, cestnej a vodnej doprave, podpísaná 17. júna 1991 vo Viedni,

- Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a rakúskou spolkovou vládou o zriadení hraničných vybavovacích miest a vykonávaní hraničného vybavovania v železničnej doprave počas jazdy, podpísaná 28. apríla 2004,
- Zmluva medzi Slovenskou republikou a Maďarskou republikou o hraničnom vybavovaní v cestnej, železničnej a vodnej doprave, podpísaná 9. októbra 2003 v Bratislave,
- Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Maďarskej republiky o vykonávaní Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Maďarskou republikou o hraničnom vybavovaní v cestnej, železničnej a vodnej doprave, podpísaná 9. októbra 2003 v Bratislave,
- Dohoda medzi Slovenskou republikou a Poľskou republikou o uľahčení hraničného vybavovania v cestnej a železničnej doprave, podpísaná 29. júla 2002 v Starej Ľubovni,
- Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o uľahčení hraničného vybavovania v cestnej, železničnej a vodnej doprave, podpísaná 24. mája 1999 v Bratislave.

FÍNSKO

Fínsko nemá spoločné pozemné hranice s členskými štátmi, ktoré neuplatňujú článok 20.

ŠVÉDSKO

Švédsko nemá dvojstranné dohody v súlade s článkom 17 ods. 1 Kódexu schengenských hraníc.

ISLAND

Island nemá spoločné pozemné hranice so žiadnymi členskými štátmi, a preto sa toto ustanovenie naň nevzťahuje.

NÓRSKO

Nórsko neuzatvorilo žiadnu takúto dvojstrannú dohodu.

Oznámenia podľa článku 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)

Možnosť členského štátu zákonom zabezpečiť povinnosť mať pri sebe dokumenty alebo doklady alebo byť ich držiteľom podľa článku 21 písm. c)

(2008/C 18/03)

BELGICKO

Táto povinnosť sa ustanovuje v oddiele 38 kráľovského výnosu z 8. októbra 1981 o prístupe na územie, pobyte, usídlení a vyhostení cudzincov:

„Každý cudzinec starší ako 15 rokov musí mať vždy pri sebe povolenie na pobyt alebo povolenie na usídlenie, alebo iný doklad na pobyt a tento doklad predložiť vždy, keď ho o to ktorýkoľvek požiada pracovník oprávneného orgánu.“

BULHARSKO

Povinnosť osoby vlastniť alebo nosiť určité doklady sa riadi zákonmi o bulharských dokladoch totožnosti a o vstupe na územie Bulharskej republiky, pobyte na jej území a opustení jej územia pre občanov EÚ a ich rodiny:

1. *Zákon o bulharských dokladoch totožnosti*

Článok 6: „Občania predložia doklad totožnosti, keď ich na to vyzvú pracovníci oprávnení podľa zákona.“

Článok 29 ods. 1: „Každý bulharský občan, ktorý žije v Bulharsku, požiada o preukaz totožnosti do 30 dní po dosiahnutí veku 14 rokov.“

Článok 55 ods. 1: „Každému cudzincovi, ktorý dosiahol vek 14 rokov a dostal povolenie na pobyt v Bulharskej republike na 3 mesiace alebo viac mesiacov, sa vydá bulharský preukaz totožnosti pre cudzincov.“

Článok 57 ods. 1: „Bulharské doklady totožnosti pre cudzincov platia na území Bulharskej republiky v spojení s medzinárodným cestovným dokladom cudzinca.“

Článok 57 ods. 2: „Osoby bez štátnej príslušnosti a cudzinci, ktorí požiadali o ochranu alebo im bola udelená ochrana na základe azylového zákona, a utečenci môžu svoju totožnosť preukazovať len bulharským dokladom totožnosti.“

Článok 58: „Cudzinci, ktorí sa zdržiavajú na území Bulharskej republiky najviac 3 mesiace, preukazujú svoju totožnosť medzinárodným cestovným dokladom, s ktorým vstúpili do krajiny, s výnimkou cudzincov, ktorí sú držiteľmi dočasného potvrdenia o štatúte utečenca.“

2. *Zákon o vstupe na územie Bulharskej republiky, pobyte na jej území a opustení jej územia pre občanov Európskej únie a členov ich rodín*

Článok 4 ods. 1: „Občania Európskej únie vstupujú na územie Bulharskej republiky a ho opúšťajú s preukazom totožnosti alebo cestovným pasom.“

ČESKÁ REPUBLIKA

Povinnosť cudzincov predložiť cestovný doklad (preukaz totožnosti) na požiadanie príslušníkov polície sa ustanovuje v § 103 písm. d) zákona č. 326/1999 Zb. o pobyte cudzincov na území Českej republiky. Podľa tohto zákona je cudzinec povinný predložiť cestovný doklad príslušníkov polície na požiadanie.

DÁNSKO

Na základe oddielu 39 článku 1 zákona o cudzincoch sa pri vstupe a počas pobytu na území krajiny a opustení jej územia od cudzinca vyžaduje, aby vlastnil pas alebo cestovný doklad, a pokiaľ sa cudzinec v krajine zdržiava, aby na základe oddielu 39 článku 3 ods. 1 tento pas alebo cestovný doklad predložil na požiadanie štátnym orgánom.

Na základe oddielu 39 článok 4 ods. 1 sú občania severských krajín od týchto povinností oslobodení a na základe odseku 2 toho istého oddielu minister pre integráciu môže oslobodiť aj iných cudzincov od povinnosti nosiť cestovný pas alebo iný cestovný doklad (pozri oddiel 5 článok 2 cudzineckého poriadku). Ustanovenia prijaté v oddiele 5 článku 2 cudzineckého poriadku sa zverejňujú jedenkrát ročne v dánskom úradnom vestníku (*Statstidende*).

NEMECKO

§ 3 ods. 1, § 13 ods. 1 druhá veta, § § 48, 82 zákona o pobyte cudzincov (*Aufenthaltgesetz*):

§ 3 – Povinnosť mať cestovný pas

(1) Cudzincom je povolené vstupovať na územie Spolkovej republiky Nemecko a zdržiavať sa na ňom, iba ak sú držiteľmi uznaného a platného cestovného pasu alebo náhradného cestovného pasu, pokiaľ nie sú na základe právneho nariadenia oslobodení od povinnosti mať cestovný pas.

(2) Spolkové ministerstvo vnútra alebo ním určený orgán môže v oprávnených prípadoch povoliť cudzincovi pred vstupom výnimku z povinnosti mať cestovný pas pri prekročení štátnej hranice a následne počas pobytu v maximálnej dĺžke trvania šesť mesiacov.

§ 13 – Prekročenie štátnej hranice

(1) Vstup na územie SRN a jeho opustenie je povolené iba cez povolené hraničné priechody a počas stanovených úradných hodín, pokiaľ neboli povolené výnimky na základe iných právnych predpisov alebo medzištátnych dohôd. Cudzinci sú povinní mať pri vstupe na územie a jeho opustení uznaný a platný cestovný pas alebo náhradný cestovný pas podľa § 3 ods. 1 a podriaďiť sa policajnej kontrole, ktorá sa vykonáva pri prechode štátnej hranice.

(2) Cudzinec vstúpi na územie SRN na povolenom hraničnom priechode až vtedy, keď prekročí štátnu hranicu a prejde cez hraničný priechod. Ak orgány poverené policajnou kontrolou cezhraničného pohybu umožnia cudzincovi prechod hraničného priechodu na určitý prechodný účel pred vydaním rozhodnutia o zamietnutí vstupu (§ 15 tohto zákona, § § 18 a 18a zákona o azyle) alebo počas prípravy, zaistenia alebo vykonania tohto opatrenia, nejde o vstup v zmysle prvej vety, pokiaľ majú tieto orgány možnosť pobyt tohto cudzinca kontrolovať. V ostatných prípadoch cudzinec vstúpi na územie, keď prekročí štátnu hranicu.

§ 48 – Povinnosti týkajúce sa dokladu totožnosti

(1) Cudzinec má povinnosť na žiadosť orgánov poverených vykonávaním tohto zákona predložiť svoj cestovný pas, náhradný cestovný pas alebo svoj náhradný doklad totožnosti a povolenie na pobyt alebo svoje potvrdenie o odklade vyhostenia a takéto doklady im vydať a ponechať v ich dočasnej držbe, pokiaľ sa to vyžaduje na vykonanie alebo zabezpečenie opatrení podľa tohto zákona.

(2) Cudzinec, ktorý nie je držiteľom cestovného pasu a ani ho nemôže primeraným spôsobom nadobudnúť, si splní povinnosť preukázania sa dokladom totožnosti predložením povolenia na pobyt alebo potvrdením o odklade vyhostenia, pokiaľ tieto doklady obsahujú údaje o osobe a fotografiu a sú označené ako náhradný doklad totožnosti.

(3) Ak cudzinec nie je držiteľom platného cestovného pasu ani náhradného cestovného pasu, má povinnosť spolupracovať pri získavaní dokladu totožnosti, ako aj všetkých dokladov a iných podkladov, ktoré môžu mať význam pri zisťovaní jeho totožnosti a štátnej príslušnosti a zisťovaní a uplatňovaní možnosti jeho vrátenia do iného štátu a ktoré vlastní, a na požiadanie orgánov poverených výkonom tohto zákona má povinnosť predložiť, vydať a ponechať. Ak si cudzinec nesplní povinnosť v zmysle prvej vety a ak existujú odôvodnené predpoklady, že je držiteľom takýchto podkladov, môže sa vykonať jeho osobná prehliadka, ako aj prehliadka vecí, ktoré má so sebou. Cudzinec sa tomuto opatreniu musí podriaďiť.

§ 82 – Cudzincova spolupráca

(1) Cudzinec má povinnosť svoje záujmy a okolnosti svedčiace v jeho prospech bezodkladne uplatniť oznámením o overiteľných okolnostiach, pokiaľ tieto nie sú zjavné alebo známe, a bezodkladne predložiť potrebné dôkazy o jeho osobných pomeroch, ostatné potrebné potvrdenia a povolenia, ako aj ostatné doklady, ktoré môže predložiť.

Cudzinecký úrad mu na to môže stanoviť primeranú lehotu. Okolnosti uplatnené a dôkazy predložené po uplynutí lehoty sa nemusia zohľadniť.

(2) Odsek 1 sa primerane uplatní pri podaní odvolania.

(3) Cudzinec bude oboznámený so svojimi povinnosťami podľa odseku 1, ako aj so svojimi hlavnými právami a povinnosťami podľa zákona, najmä so záväzkami vyplývajúcimi z § § 44a, 48, 49 a 81 a s možnosťou podať žiadosť podľa § 11 ods. 1 tretej vety. V prípade stanovenia lehoty bude oboznámený s dôsledkami jej nedodržania.

(4) Pokiaľ sa to vyžaduje na prípravu a výkon opatrení podľa tohto zákona alebo ustanovení týkajúcich sa cudzincov v iných zákonoch, môže sa nariaďiť, aby sa cudzinec osobne dostavil na príslušný úrad alebo zastúpenie štátu, ktorého je údajne štátnym príslušníkom, ako aj to, aby podstúpil lekársku prehliadku na účely zistenia jeho schopnosti podstúpiť cestu. Ak cudzinec

nesplní príkaz podľa prvej vety, môže byť na jeho splnenie prinútený. § 40 ods. 1 a 2, § 41 a § 42 ods. 1 prvá a tretia veta zákona o spoljkovej polícii sa uplatnia príslušným spôsobom.

ESTÓNSKO

Zákon o dokladoch totožnosti [uverejnený v Riigi Teataja (úradný vestník) I 1999, 25, 365; 2006, 29, 221], článok 5 až 8, články 17 a 18¹, ustanovuje povinnosti týkajúce sa dokladu totožnosti, platnosti a kontroly dokladov.

Zákon o štátnych hraniciach [uverejnený v Riigi Teataja (úradný vestník) I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191], články 11¹ a 11², ustanovuje povinnosť mať pri prekročení štátnej hranice doklad totožnosti.

Zákon o cudzincoch [uverejnený v Riigi Teataja (úradný vestník) I 1993, 44, 637; 2007, 9, 44], články 15 a 15¹, ustanovuje oznamovanie a kontrolu týkajúcu sa cudzincov.

GRÉCKO

Povinnosť cudzincov, ktorí sú občanmi tretích krajín, vlastniť alebo nosiť dokumenty a doklady sa ustanovuje v článkoch 6 a 8 zákona č. 3386/2005, ktorým sa riadi vstup a pobyt cudzincov v Grécku. Konkrétne v článku 6 ods. 1 a 2 sa ustanovuje, že občania tretích krajín, ktorí vstúpia na územie Grécka, musia vlastniť cestovný pas a vízum, ak sa to vyžaduje podľa platných medzinárodných dohovorov, zákonov Spoločenstva a vnútroštátnych ustanovení. V článku 8 ods. 2 zákona č. 3386/2005 sa ustanovuje zákaz vstupu občanov tretích krajín na územie Grécka, ak nie sú držiteľmi cestovného pasu ani iného cestovného dokladu, ktorým sa zaručuje ich návrat do krajiny ich pôvodu alebo do tranzitnej krajiny, ani dokladov potrebných na preukázanie cieľa ich cesty.

ŠPANIELSKO

V španielskom právnom systéme sa ustanovuje povinnosť pre španielskych občanov a pre cudzincov vlastniť a predkladať doklady na preukázanie svojej totožnosti. Tieto dve nariadenia sa ustanovujú v týchto právnych predpisoch:

a) *Pre španielskych občanov:*

V článku 2 kráľovského výnosu č. 1553/2005 z 23. decembra 2005, ktorým sa riadi vydávanie štátnych dokladov totožnosti a certifikátov na elektronický podpis, sa ustanovuje:

1. „Španielski občania vo veku 14 rokov a starší sú povinní nadobudnúť doklad totožnosti.“
2. „Všetky osoby, ktoré sú povinné získať doklad totožnosti, sú tiež povinné sa ním preukázať, keď ich o to požiada príslušný orgán alebo jeho zástupcovia.“

V článku 9 základného zákona č. 1/1992 z 21. februára 1992 o zabezpečovaní ochrany občanov sa zachováva právo všetkých španielskych občanov na vydanie dokladu totožnosti počnúc štrnástym rokom života a povinnosť tento doklad získať.

V článku 20 toho istého základného zákona sa ustanovuje oprávnenie zástupcov bezpečnostných síl a bezpečnostných orgánov vyžadovať od osôb preukázanie totožnosti kdekoľvek na účely prevencie a vyšetrovania trestných činností. V prípade odporu alebo odmietnutia sa uplatňujú ustanovenia trestného zákonníka a trestného poriadku.

b) *Pre cudzincov:*

V článku 4 ods. 1 základného zákona č. 14/2003 z 20. novembra 2003, ktorým sa mení a dopĺňa základný zákon č. 4/2000 z 11. januára 2000 o právach a slobodách cudzincov v Španielsku a o ich začlenení do spoločnosti, v znení zmien a doplnení základného zákona č. 8/2000 z 22. decembra 2000, sa pre cudzincov na španielskom území ustanovuje povinnosť vlastniť doklady na preukázanie svojej totožnosti a právneho postavenia v Španielsku.

„Cudzinci na španielskom území majú právo a povinnosť ponechať si doklady, ktoré potvrdzujú ich totožnosť a ktoré vydali oprávnené orgány v krajine ich pôvodu alebo v krajine, z ktorej prišli, a doklady, ktoré potvrdzujú ich postavenie v Španielsku.“

V článku 100 ods. 2 kráľovského výnosu č. 2393/2004 z 30. decembra 2004, ktorým sa prijímajú vykonávacie nariadenia základného zákona č. 4/2000 z 11. januára 2000 o právach a slobodách cudzincov v Španielsku a o ich začlenení do spoločnosti, sa ustanovuje:

„Cudzinci sú povinní predložiť doklady, ktorými preukazujú svoju totožnosť a právne postavenie v Španielsku, keď ich o to požiadajú príslušné orgány alebo ich zástupcovia.“

V článku 11 základného zákona č. 1/1992 z 21. februára 1992 o zabezpečení ochrany občanov sa ustanovuje, že cudzinci, ktorí sa zdržiavajú na území Španielska, sú povinní mať doklady potvrdzujúce ich totožnosť a ich právne postavenie v Španielsku.

FRANCÚZSKO

Vo francúzskych právnych predpisoch sa táto povinnosť ustanovuje v článku L.611-1 zákona o vstupe a pobyte cudzincov a o azylovom práve (Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile, CESEDA), ktorý ustanovuje, že mimo kontroly totožnosti alebo po nej by cudzinci mali byť schopní predložiť dokumenty alebo doklady, na základe ktorých sú oprávnení cestovať alebo sa zdržiavať na francúzskom území, na požiadanie príslušníkov justičnej polície a pod ich dohľadom aj na žiadosť agentov a zastupujúcich agentov justičnej polície.

TALIANSKO

Vo vnútroštátnych právnych predpisoch, v článku 3 „Testo Unico Leggi di Pubblica Sicurezza“ (T.U.L.P.S.) z 18. júna 1931 č. 773 sa ustanovuje možnosť mať doklad totožnosti. V uvedenom článku sa uvádza: „V súlade so vzorom, ktorý ustanovilo ministerstvo vnútra, starosta vydá preukaz totožnosti osobám starším ako 15 rokov, ktorých bydlisko sa nachádza v obci, keď o to požiadajú.“

Pokiaľ ide o povinnosť nosiť preukaz totožnosti, v článku 4 T.U.L.P.S. sa ustanovuje, že policajný orgán môže v rámci svojej právomoci nariadiť nebezpečnej alebo podozrivej osobe, aby si vybavila preukaz totožnosti a predložila ho vždy, keď ju o to požiadajú príslušníci polície.

Na základe preskúmania týchto článkov môžeme usúdiť, že povinnosť nosiť uvedený doklad sa týka len nebezpečnej alebo podozrivej osoby, ostatní (ktorí nie sú nebezpeční ani podozriví) sú povinní podľa ustanovenia článku 651 trestného zákonníka iba podať štátnemu orgánu informácie o vlastnej totožnosti, postavení alebo o osobných vlastnostiach, pokiaľ o to príslušník požiada.

Pokiaľ ide o cudzinca, ktorý sa v krajine zdržiava legálne, má právo na zapísanie do registra obce, v ktorej sa zdržiava, a má právo dostať preukaz totožnosti, ktorý nie je platný pre vysťahovanie.

CYPRUS

Podľa nariadenia (ES) č. 562/2006 zrušenie hraničnej kontroly na vnútorných hraniciach nijako neovplyvní možnosť členského štátu zákonom ustanoviť povinnosť vlastniť alebo nosiť dokumenty a doklady.

Cyperská republika má takéto ustanovenie vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch. Na základe zákona o registrácii občanov z roku 2006 [L.13(I)/2006] každý príslušník polície v službe, každý pracovník registračného orgánu alebo každá osoba, ktorá má písomné oprávnenie od riaditeľa odboru migrácie a občianskeho registra, môže požiadať ktorúkoľvek osobu o predloženie osobného preukazu totožnosti. Ak táto osoba nepredloží doklad v stanovenej lehote, dopustí sa priestupku a potrestá sa odňatím slobody na obdobie maximálne jedného roka alebo na pokutu do výšky tisíc libier, alebo na odňatie slobody i pokutu súčasne. Taktiež podľa zákona o polícii [L.73(I)/2004], oddiel 28, každý príslušník polície môže zastaviť, zadržať a prehľadať akúkoľvek osobu: i) ktorú prichytí pri čine alebo s nejakou vecou; ii) ktorú podozrieva z nejakého činu alebo veci, alebo z toho, že niečo vlastní, alebo iii) ktorú prichytí, že vlastní niečo, na čo sa vyžaduje povolenie na základe ustanovení niektorého účinného zákona, a môže od tejto osoby žiadať, aby predložila uvedené povolenie.

LOTYŠSKO

V pravidlách Rady ministrov Lotyšskej republiky č. 499 zo 4. novembra 2002 (Pravidlá pre pohraničnú oblasť a pohraničný režim Lotyšskej republiky) sa ustanovuje, že všetky osoby vo veku 15 rokov a staršie musia mať pri sebe doklady totožnosti počas pobytu v pohraničí (ktoré nie je širšie ako 2 km od štátnej hraničnej čiary) pozdĺž pozemnej hranice Lotyšskej republiky. V ostatných prípadoch sa podľa právnych predpisov Lotyšskej republiky nevyžaduje mať stále pri sebe doklady totožnosti.

LITVA

Podľa litovských právnych predpisov neexistuje povinnosť pre občanov Litvy a EÚ nosiť osobné dokumenty a doklady.

Podľa článku 17 ods. 5 zákona o štátnej hranici a jej ochrane všetci občania v pohraničnom pásme musia nosiť doklady totožnosti.

Všetci občania Litvy starší ako 16 rokov musia dostať a mať preukaz totožnosti alebo cestovný pas. Podľa zákona o právnom postavení cudzincov všetci občania EÚ musia mať doklady totožnosti a všetci občania tretích krajín sú povinní mať a nosiť pri sebe doklady totožnosti.

LUXEMBURSKO

Cudzinci sú povinní mať stále pri sebe povolenie na pobyt.

MAĎARSKO

V článku 61 ods. 3 zákona XXXIX z roku 2001 o vstupe a pobyte cudzincov sa ustanovuje, že všetci cudzinci na požiadanie orgánov musia predložiť svoje cestovné doklady, povolenie na pobyt alebo doklady vhodné na zistenie totožnosti cudzinca.

MALTA

Je potrebné poznamenať, že v zákone o prisťahovalectve (hlava 217) sa v súčasnosti ustanovuje požiadavka predložiť cestovný pas alebo iné vhodné doklady na mieste vstupu. Neexistujú však žiadne zákonné ustanovenia, ktoré by uvádzali povinnosť mať tieto doklady stále so sebou.

V skutočnosti však štátne orgány môžu občanov tretích krajín požiadať, aby v prípade potreby príslušné doklady predložili. Predpokladá sa teda, že títo občania budú mať doklady počas pobytu na Malte vždy pri sebe.

HOLANDSKO

Podľa zákona o povinnosti preukázania totožnosti [*Wet op de identificatieplicht*] v Holandsku sú osoby vo veku 14 rokov a staršie povinné predložiť preukaz totožnosti na kontrolu na prvé požiadanie (povinnosť preukázať totožnosť). To isté platí pre cudzincov.

V článku 4.21 výnosu o cudzincoch [*Vreemdelingenbesluit* alebo „Vb“] sa určujú doklady, ktoré sa môžu používať na určenie totožnosti jednotlivcov v Holandsku na základe § 50.1 zákona o cudzincoch. Tento článok rozlišuje medzi týmito skupinami:

- cudzinci, ktorí sa zdržiavajú v krajine legálne na základe povolenia na pobyt na čas určitý alebo neurčitý,
- cudzinci, ktorí sa zdržiavajú v krajine legálne ako občania Spoločenstva,
- osoby, ktoré podali žiadosť o udelenie povolenia na pobyt pre žiadateľa o azyl na čas určitý,
- iní cudzinci, ako sú uvedené prípady.

Za určitých podmienok sem patria tieto kategórie:

- a) cudzinci, ktorí sa legálne zdržiavajú v krajine za podmienok povolenia na prechodný alebo trvalý pobyt [§ 8 písm. a) až d) zákona o cudzincoch], ktorí ako doklad totožnosti dostali osobitný doklad o pobyte v súlade s prílohou 7a až 7d nariadení o cudzincoch;
- b) pre občanov EÚ/EHP a Švajčiarska, ktorí sa legálne zdržiavajú v krajine, ako ustanovuje § 8.e zákona o cudzincoch, platný cestovný pas alebo platný preukaz totožnosti. Pre cudzincov, ktorí sa legálne zdržiavajú v krajine, ako vymedzuje § 8.e zákona o cudzincoch, ako členovia rodiny občana EÚ/EHP alebo Švajčiarska, ale ktorí majú inú národnosť:
  - platný štátny pas s požadovaným vstupným vízum, ak od ich vstupu do krajiny uplynul čas kratší ako tri mesiace,
  - platný štátny pas so vstupnou pečiatkou, ak sa na vstup nevyžaduje vízum a ak od ich vstupu do krajiny uplynul čas kratší ako tri mesiace,
  - platný štátny pas s doložkou, ktorú vydali oprávnené orgány, o tom, že bol predložený pobytový preukaz, ak od vydania tejto doložky uplynul čas kratší ako šesť mesiacov,
  - pobytový preukaz v súlade s prílohou 7e nariadenia o cudzincoch;
- c) cudzinci, ktorí podali žiadosť o udelenie povolenia na pobyt pre žiadateľa o azyl na čas určitý, dostanú doklad totožnosti v súlade s prílohou 7f nariadenia o cudzincoch v prijímacom stredisku;
- d) cudzinci, ktorí sa v krajine zdržiavajú legálne za podmienok oddielu 8j zákona o cudzincoch, keďže existujú prekážky

na ich vystahovanie, ako sa vymedzuje v § 64 zákona o cudzincoch, a osoby, ktoré sa v krajine zdržiavajú legálne v dôsledku moratória na odchody, dostanú na preukázanie totožnosti doklad o pobyte v súlade s prílohou 7f2 nariadenia o cudzincoch (doklad W2) vzhľadom na to, že už nevlastnia žiadny platný doklad na prekročenie hraníc;

- e) (podozriví) obeť obchodovania s ľuďmi s právoplatným pobytom, ako sa vymedzuje v oddiele 8.k, Vw, dostanú doklad o pobyte v súlade s prílohou 7f2 nariadenia o cudzincoch (doklad W2) vzhľadom na to, že už nevlastnia žiadny platný doklad na prekročenie hraníc;
- f) nedospelí cudzinci bez sprievodu, ktorí čakajú na rozhodnutie o žiadosti o predĺženie platnosti alebo zmenu či doplnenie povolenia na pobyt, ktoré bolo vydané skôr a podliehalo týmto obmedzeniam, dostanú doklad o pobyte v súlade s prílohou 7f2 nariadenia o cudzincoch (doklad W2) vzhľadom na to, že už nevlastnia žiadny platný doklad na prekročenie hraníc;
- g) iní cudzinci.

Pre ostatných cudzincov ako vhodný doklad totožnosti slúži platný doklad na prekročenie hraníc, ako sa vyžaduje na základe Vb na prístup do Holandska, alebo iný platný doklad na prekročenie hraníc, ktorý obsahuje platné vízum. Doklady na prekročenie hraníc, ktoré sa vyžadujú na získanie vstupu do Holandska, sa stanovujú podľa článku 2.3, Vb. Toto ustanovenie platí nielen pre cudzincov, ktorí majú povolenie na pobyt na čas neurčitý, ale aj pre cudzincov, ktorí sa v našej krajine zdržiavajú nelegálne. Doklad W2 sa môže vydávať len za veľmi výnimočných okolností, pričom sa musí prihliadať najmä na to, že zúčastnená strana už bola oslobodená od požiadavky na pas.

Osobitné pravidlo na základe článku 2.4, Vb, sa vzťahuje na tranzitných cudzincov. Postavenie cudzincov, ktorí sú držiteľmi dokladu o pobyte z iného členského štátu schengenského priestoru, je také, že sa môžu pohybovať v rámci schengenského územia bez víz maximálne tri mesiace. V takom prípade musia mať platný cestovný doklad.

§ 50 – Zákon o cudzincoch

1. Pracovníci zodpovední za hraničnú kontrolu a pracovníci poverení dohľadom nad cudzincami sú oprávnení zadržať osobu po prekročení hranice na účely zistenia jej totožnosti, štátnej príslušnosti a postavenia v súvislosti s oprávnením na pobyt, či už na základe skutočností alebo okolností, ktoré z objektívneho pohľadu zakladajú odôvodnené podozrenie z nelegálneho pobytu, alebo z iného dôvodu v rámci boja proti nelegálnemu pobytu. Ten, kto sa hlási k holandskej štátnej príslušnosti, ale nevie ju preukázať, môže byť podrobený donucovacím opatreniam ustanoveným v odsekoch 2 a 5. Doklady, ktoré musí vlastniť cudzinec s cieľom overenia jeho totožnosti, štátnej príslušnosti a postavenia na základe zákona o pobyte, sa určujú nariadením zhromaždenia zastupiteľstva.

2. Ak totožnosť zadržanej osoby nemožno zistiť hneď, možno ju predviesť na rozhovor na určené miesto. Tam ju možno zadržať najviac na šesť hodín za predpokladu, že do tohto času nepatrí čas medzi polnocou a 9. hodinou ráno.

3. Ak totožnosť zadržanej osoby možno zistiť hneď a ak sa zdá, že táto osoba nemá oprávnenie na právoplatný pobyt, alebo ak nie je hneď zrejmé, že právoplatný pobyt má, možno ju predviesť na pohovor na určené miesto. Tam ju možno zadržať najviac na šesť hodín za predpokladu, že do tohto času nepatrí čas medzi polnocou a 9. hodinou ráno.

4. Ak predsa len existuje dôvodné podozrenie, že zadržaná osoba nemá právoplatný pobyt, v záujme vyšetrovania sa nariadením veliaceho príslušníka kráľovskej Marechaussee alebo policajného komisára s pôsobnosťou pre miesto, kde sa osoba nachádza, lehota stanovená v odsekoch 2 a 3 môže predĺžiť najviac na 48 hodín.

5. Pracovníci uvedení v odseku 1 sú oprávnení vykonať prehliadku odevu a osobnú prehliadku zadržanej osoby, ako aj prehliadku jej osobných vecí.

6. Podrobnejšie predpisy v súvislosti s uplatňovaním predchádzajúcich odsekov tohto oddielu sa ustanovia nariadením ministerskej rady.

Článok 4.21 – Výnos o cudzincoch z roku 2000

1. Určené doklady, ako sa vymedzujú v § 50.1 poslednej vete zákona, sú:

a) pre cudzincov, ktorí sa v krajine zdržiavajú právoplatne, podľa vymedzenia v § 8.a až 8.d tohto zákona: doklad, ktorý vydali oprávnené orgány a ktorým sa táto skutočnosť preukazuje; jeho vzor je stanovený ministerským nariadením;

b) pre cudzincov, ktorí sa v krajine zdržiavajú právoplatne, podľa vymedzenia v § 8.e tohto zákona: platný štátny pas alebo platný preukaz totožnosti, ak ide o štátnych príslušníkov štátu podľa vymedzenia v § 8.7.1, alebo ak túto štátnu príslušnosť nemajú:

1°. platný cestovný pas s požadovaným vstupným vízum, ak od vstupu osoby do krajiny uplynul čas kratší ako tri mesiace;

2°. platný cestovný pas so vstupnou pečiatkou, ak sa na vstup nevyžaduje vízum a ak od vstupu osoby do krajiny uplynul čas kratší ako tri mesiace;

3°. platný cestovný pas s doložkou, ktorú vydali oprávnené orgány, ako sa ustanovuje v § 8.13 ods. 4, ak od vydania tejto doložky uplynul čas kratší ako šesť mesiacov;

4°. pobytový doklad, ktorý vydali oprávnené orgány, ako sa vymedzuje v § 8.13 ods. 5 alebo v § 8.20 ods. 1;

c) pre cudzincov, ktorí podali žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt pre žiadateľa o azyl, ako sa vymedzuje v § 28 tohto zákona: doklad, ktorý vydajú oprávnené orgány a ktorým sa uvedená skutočnosť preukazuje; model dokladu je určený ministerským nariadením;

d) pre iných cudzincov, ako sú uvedení pod písmenom c), ktorí majú oprávnený pobyt, ako sa vymedzuje v § 8 písm. f), g), h), j) alebo k) tohto zákona, a nevlastnili platný doklad na prekročenie hraníc podľa podmienok zákona: doklad, ktorý vydajú oprávnené orgány a ktorého vzor sa určuje ministerským nariadením, obsahujúci doplňujúcu stranu, ako sa vymedzuje v § 4.29 ods. 3, na ktorú sa zaznamená postavenie na základe zákona o pobyte;

e) pre iných cudzincov platný doklad na prekročenie hranice, ktorý sa vyžaduje na vstup do Holandska podľa podmienok zákona, alebo iný doklad na prekročenie hranice, v ktorom je zapísané požadované vízum alebo v ktorom je uvedená doložka týkajúca sa postavenia na základe zákona o pobyte.

2. Žiadne iné doklady, ako sú uvedené v odseku 1 písm. a) alebo b), sa nevydávajú deťom mladším ako 12 rokov, pokiaľ podľa názoru ministra nie je v ich odôvodnenom záujme, aby takýto doklad dostali.

3. Doklad uvedený v odseku 1 písm. a) až d) bude mať doložku s informáciou, či tento cudzinec má pracovné povolenie, a tiež to, či sa pracovné povolenie na danú prácu vyžaduje podľa podmienok zákona o práci cudzincov [*Wet arbeid vreemdelingen*].

4. Ak pobyt v Holandsku pre cudzincov špecifikovaných v odseku 1 písm. a) alebo b) podlieha nejakým obmedzeniam, ako sa ustanovuje v § 3.4 ods. 4, do dokladu sa umiestni doložka s konštatovaním: „spoláhnutie sa na štátne zdroje môže mať dôsledky pre práva na pobyt“ [*„beroep op de publieke middelen kan gevolgen hebben voor verblijfsrecht“*].

RAKÚSKO

§ 2 spolkového zákona týkajúci sa pasového systému pre rakúskych občanov (zákon o cestovných pasoch z roku 1992), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky 1992/839 v znení Vestníka spolkových zákonov Rakúskej republiky 2006/44, séria I

Vstup do krajiny a odchod z krajiny

(1) Ak sa v medzivládnych dohodách alebo v medzinárodných postupoch neustanovuje inak, od rakúskych občanov (občanov) sa vyžaduje platný cestovný doklad (cestovný pas alebo náhradný cestovný pas) na vstup alebo odchod z územia spolkovej republiky. Bez ohľadu na zodpovednosť osoby v súlade s článkom 24 ods. 1 občanovi, ktorý nie je držiteľom platného cestovného dokladu, ale vie preukázať svoje občianstvo a totožnosť, sa vstup nesmie zamietnuť.

(2) Ak je a v rozsahu, v akom je spolková vláda oprávnená uzatvárať medzivládne dohody v zmysle článku 66 ods. 2 rakúskej spolkovvej ústavy, môže pre zjednodušenie cestovania do zahraničia uzatvárať medzinárodné dohody, ktoré oprávňujú občanov cestovať do iných štátov a vstupovať na územie spolkovvej republiky na základe iných dokladov, ako sa uvádza v odseku 1. Ak sa tým zjednoduší cestovanie do pohraničných oblastí susedných štátov Rakúskej republiky, dohody takéhoto charakteru môžu obsahovať ustanovenia o tom, že každé takéto zjednodušenie sa vzťahuje iba na občanov, ktorí majú svoje bydlisko alebo obydlie v pohraničných oblastiach republiky.

Dohody v zmysle článku 2 ods. 2 zákona o cestovných pasoch:

- Dohoda medzi Rakúskou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Južoslávia o malom pohraničnom styku (teraz Slovinská republika), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 379/1968 v znení Vestníka spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 143/1996 – pozri články 3, 4 a 7 (v súčasnosti sa reviduje),
- Dohoda medzi Rakúskou republikou a Švajčiarskou konfederáciou, ktorou sa riadi prekračovanie hraníc cestujúcimi pri malom pohraničnom styku, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 164/1974 – pozri články 2 až 4 a 7 až 9.

§ 15 spolkového rakúskeho zákona o rozmiestnení cudzineckej polície, vydávaní dokladov pre cudzincov a vydávaní vstupných dokladov (zákon o cudzineckej polícii z roku 2005), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 100/2005, séria I

Podmienka na legálny vstup na územie spolkovvej republiky

(1) Ak neexistuje ustanovenie spolkového zákona alebo medzinárodnej zmluvy, alebo medzinárodných postupov, ktoré má odlišné znenie, na legálny vstup na územie spolkovvej republiky, od cudzincov sa vyžaduje platný cestovný doklad (pasová povinnosť).

Iné cestovné doklady v zmysle § 15 ods. 1 zákona o cudzineckej polícii:

- cestovný pas cudzinca (§ § 88 až 93 zákona o cudzineckej polícii),
- cestovné doklady podľa dohovoru (§ 94 zákona o cudzineckej polícii),
- preukaz totožnosti s fotografiou pre držiteľov výsad a imunity (§ 95 zákona o cudzineckej polícii),
- núdzový cestovný doklad pre občanov členského štátu Európskej únie (§ 96 zákona o cudzineckej polícii),
- cestovný doklad pre vystávanie občanov z tretích štátov (§ 97 zákona o cudzineckej polícii).

§ 16 zákona o cudzineckej polícii z roku 2005, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 100/2005, séria I

Všeobecné podmienky pre pasovú povinnosť

(1) Ak to vyžaduje verejný záujem, najmä pokiaľ ide o pasy, cudzineckú politiku a zahraničnú politiku, spolkový minister vnútra je oprávnený po porade so spolkovým ministrom zahraničných vecí vydať nariadenie, podľa ktorého sa určité formy cestovných dokladov vydané v štátoch, ktoré nie sú zmluvnými stranami Zmluvy o ES, označia ako nevhodné na plnenie pasovej povinnosti.

(2) Cudzinci registrovaní v spoločných cestovných dokladoch môžu vstupovať do krajiny alebo odchádzať z nej iba v spoločnosti držiteľa tohto cestovného dokladu, v ktorom sú registrovaní. Toto sa nevzťahuje na opatrenia prijaté na vyhostenie alebo prevoz do zahraničia v súlade s kapitolami 5 až 10.

(3) Cudzinci, ktorým bol vydaný hromadný cestovný pas, spĺňajú pasovú povinnosť, ale majú povolené vstúpiť do krajiny alebo odísť z nej len spolu. Od každého člena cestujúcej skupiny sa vyžaduje doklad, ktorý vydali príslušné orgány a ktorý preukazuje totožnosť osoby. Toto sa nevzťahuje na opatrenia prijaté na vyhostenie alebo prevoz do zahraničia v súlade s kapitolami 5 až 10.

§ 17 zákona o cudzineckej polícii z roku 2005, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 100/2005, séria I

Obmedzenie pasovej povinnosti

(1) Ak je a v rozsahu, v akom je spolková vláda oprávnená uzatvárať medzivládne dohody podľa článku 66 ods. 2 rakúskej spolkovvej ústavy, je oprávnená na základe reciprocity schváliť, aby cudzinci podliehajúci pasovej povinnosti mohli vstúpiť do krajiny, prechodne sa zdržiavať na území spolkovvej republiky a odísť z krajiny na základe iných cestovných dokladov, ako sú uvedené v § 15 ods. 1 a § 16 ods. 3. Títo cudzinci spĺňajú pasovú povinnosť.

(2) V dohodách podľa odseku 1, ktoré majú zjednodušiť cestovanie do pohraničných oblastí Rakúskej republiky, sa môže ustanoviť, že cudzinci, ktorí vstúpili do krajiny na základe cestovného dokladu takéhoto druhu, majú povolené zdržiavať sa v pohraničných oblastiach Rakúskej republiky. V takých prípadoch sa v medzinárodnej dohode môže tiež ustanoviť, že doklad určený na vstup do krajiny, prechodný pobyt v krajine a na odchod z krajiny musí byť spolupodpísaný orgánom rakúskej správy.

(3) Ak to vyžaduje verejný záujem, federálny minister vnútra je oprávnený po porade so spolkovým ministrom zahraničných vecí vydať nariadenie, v ktorom sa ustanoví, že určití cudzinci podliehajúci pasovej povinnosti majú povolené vstúpiť na územie Spolkovej republiky Rakúsko, prechodne sa tam zdržiavať a odísť z krajiny na základe iných dokladov. Títo cudzinci spĺňajú pasovú povinnosť.

(4) Občania EHP a švajčiarski občania môžu tiež plniť pasovú povinnosť preukazom totožnosti a môžu vstúpiť do krajiny, prechodne sa zdržiavať na území spolkovej republiky a odísť z krajiny na základe cestovného dokladu takéhoto typu.

Dohody v zmysle § 17 ods. 1 zákona o cudzineckej polícii:

Dohoda medzi členmi Severoatlantickej aliancie o postavení ich ozbrojených síl (Dohoda NATO o postavení ozbrojených síl), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 135/1998, séria III, v znení Vestníka spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 96/1999, séria III, v spojení s dohodou medzi zmluvnými štátmi Severoatlantickej aliancie a inými štátmi, ktoré sa zúčastňujú na partnerstvách za mier, o postavení ich ozbrojených síl (Dohoda NATO o Pfp), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 136/1998, séria III, v znení uverejnenom vo Vestníku spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 178/1998, séria III – pozri článok III ods. 1 Dohody NATO o postavení ozbrojených síl.

Dohody v zmysle § 17 ods. 2 zákona o cudzineckej polícii: (pozri dohody v zmysle § 2 ods. 2 rakúskeho zákona o cestovných pasoch).

§ 18 zákona o cudzineckej polícii z roku 2005 (FPG), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 100/2005, séria I

Výnimky z pasovej povinnosti

(1) Cudzinci nepodliehajú pasovej povinnosti v prípade:

1. vydania príkazu na prijatie (§ 19);
2. vydania práva na prechodný pobyt v súlade s rakúskym zákonom, ktorým sa riadi právo na usídlenie a prechodný pobyt v prípadoch, keď cudzinec nemá žiadne cestovné doklady;
3. priamej dopravy (§ 48).

(2) Cudzincom, ktorým sa priznáva právo na azyl alebo na subsidiárnu ochranu v Rakúsku a ktorí nemajú žiadne platné cestovné doklady, ale sú schopní predložiť jasný dôkaz o svojej totožnosti, sa nesmie zamietnuť vstup do krajiny bez ohľadu na ich zodpovednosť podľa § § 120 a 121.

§ 19 zákona o cudzineckej polícii – príkaz na prijatie

(1) Príkaz na prijatie sa vystaví na žiadosť oprávneného orgánu iného štátu cudzincovi, ktorý podlieha násilnému vystaňovaniu z územia daného štátu na územie Spolkovej republiky Rakúsko a ktorého prijatie sa od Rakúskej republiky vyžaduje na základe medzinárodnej dohody (ods. 4), na základe dohovoru Európskeho spoločenstva alebo podľa medzinárodných postupov.

(2) Príkaz na prijatie sa musí ako taký výslovne označiť, musí preukazovať totožnosť a národnosť cudzinca.

(3) Ak sa v žiadnej medzinárodnej dohode ani v dohovore Európskeho spoločenstva neustanovuje inak, lehota platnosti príkazu na prijatie sa musí stanoviť tak, aby bola v súlade s lehotou, ktorá sa vyžaduje na vrátenie cudzinca; na vstup do krajiny musí byť presne určený hraničný priechod alebo presné miesto v účastníckom štáte Zmluvy o ES.

(4) Ak je a v rozsahu, v akom je vláda spolkovej republiky oprávnená uzatvárať medzivládne dohody podľa článku 66 ods. 2 rakúskej spolkovej ústavy, je oprávnená na základe podmienky reciprocity schváliť, aby osoby, ktoré vstúpili na územie iného štátu nelegálne alebo ktoré nespĺňajú, alebo už nespĺňajú podmienky vstupu do tejto krajiny alebo na prechodný pobyt v nej, majú povolené znova vstúpiť do spolkovej republiky (dohovor o opakovanom prijatí).

§ 23 zákona o cudzineckej polícii z roku 2005, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 100/2005, séria I

Lekárske potvrdenie

(1) V snahe predísť ohrozeniu verejného zdravia je rakúsky spolkový minister pre zdravotníctvo a pre ženské záležitosti oprávnený vydať nariadenie, v ktorom sa označia určité štáty so značne zvýšeným nebezpečenstvom nákazy:

1. chorobou podliehajúcou úradnému informovaniu, ktorá sa ľahko prenáša pri bežnom spoločenskom styku (závažné ochorenie) v zmysle rakúskeho zákona o epidémiách [Epidimiegesetz] z roku 1950, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 186/1950;
2. akoukoľvek inou závažnou infekčnou chorobou, ktorá nepodlieha úradnému informovaniu ani hláseniu, alebo
3. tuberkulózou podliehajúcou úradnému hláseniu v zmysle článku 3 písm. a) rakúskeho zákona o tuberkulóze, Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky č. 127/1968;

a v dôsledku toho tu existuje nebezpečenstvo vystavenia veľkého počtu ľudí trvalému a závažnému nebezpečenstvu.

(2) Cudzinci, ktorí sa prechodne zdržiavali v štáte označenom v nariadení podľa odseku 1 počas šiestich mesiacov bezprostredne pred ich vstupom na územie spolkovej republiky, sú oprávnení na udelenie víza, ak predložia lekárske potvrdenie, ktorým sa osvedčuje, že netrpia žiadnym z ochorení uvedených v nariadení podľa odseku 1.

(3) V nariadení sa musí uviesť ochorenie, ktoré spĺňa podmienky podľa odseku 1, obsah a platnosť lekárskeho potvrdenia.

POĽSKO

Poľsko ešte nezaviedlo žiadne osobitné právne predpisy týkajúce sa vlastníctva alebo nosenia dokumentov a dokladov totožnosti.

PORTUGALSKO

Článok 2 ods. 1 zákona č. 5/95 z 21. februára 1995 (zákon, ktorým sa ustanovuje povinnosť nosiť doklady totožnosti), v ktorom sa ustanovuje, že „občania starší ako 16 rokov musia mať svoje doklady totožnosti vždy pri sebe na verejných miestach, miestach prístupných pre verejnosť alebo na miestach pod policajným dohľadom“.

Článok 2 ods. 2 toho istého zákona, v ktorom sa ustanovuje, že „na účely odseku 1 sa za doklady totožnosti považuje:

- a) preukaz totožnosti alebo cestovný pas pre portugalských občanov;
- b) povolenie na pobyt, preukaz totožnosti alebo cestovný pas pre občanov členských štátov Európskeho spoločenstva;
- c) povolenie na pobyt, preukaz totožnosti cudzinca alebo cestovný pas pre občanov krajín, ktoré nie sú členmi EÚ.“

SLOVINSKO

Cudzinci musia preukazovať svoju totožnosť zahraničným cestovným dokladom, osobným preukazom totožnosti alebo iným vhodným dokladom, ktorý je predpísaný v krajine cudzinca a preukazuje totožnosť cudzinca, cestovným dokladom pre cudzincov, osobným preukazom totožnosti pre cudzincov, cezhraničným preukazom totožnosti alebo iným verejným dokladom, ktorý vydal štátny orgán a obsahuje fotografiu a na základe ktorého možno zistiť totožnosť cudzinca. Na žiadosť policajného úradníka cudzinci musia preukázať svoju totožnosť pomocou uvedených dokladov a musia tiež predložiť povolenie, ktorým sa potvrdzuje legálnosť ich vstupu a pobytu v Slovenskej republike [článok 75 Ztuj-1-UPB3, Ur. l. RS (Slovinský úradný vestník) č. 107/2006].

Cudzinci sa potrestajú pokutou 20 000 SIT (83,46 EUR), keď na žiadosť policajného úradníka nepredložia doklad, ktorý potvrdzuje, že majú zákonné právo vstúpiť na územie krajiny a na jej území sa zdržiavať, alebo keď na žiadosť policajného úradníka nepredložia svoj preukaz totožnosti (článok 97 ods. 3 a 4 Ztuj).

SLOVENSKO

V prípade zrušenia hraničných kontrol na vnútorných hraniciach členské štáty môžu podľa článku 21 písm. c) a d) Kódexu schengenských hraníc zákonom ustanoviť povinnosť vlastníť alebo nosiť dokumenty a doklady a povinnosť občanov tretích krajín oznamovať svoju prítomnosť na území ktoréhokoľvek členského štátu podľa článku 22 Schengenského dohovoru. Po zrušení hraničnej kontroly sa pravdepodobne zachová povinnosť občanov tretích krajín (podobne ako povinnosť slovenských občanov) mať platný cestovný doklad (ak je potrebné, vrátane víza, preukazu totožnosti alebo povolenia na pobyt počas

prítomnosti na území Slovenskej republiky). Prihlasovacia povinnosť cudzincov v zmysle § 49 ods. 2 zákona č. 48/2002 Z. z. sa tiež zachová.

FÍNSKO

Zákon o cudzincoch (301/2004), § 13 – Cestovné pasy

Pri vstupe a počas pobytu vo Fínsku cudzinci vlastnia platný cestovný pas, ktorý vydali orgány ich domovskej krajiny alebo krajiny pobytu, a tento doklad na požiadanie predložia orgánom hraničnej kontroly alebo polície.

Vo vnútroštátnych právnych predpisoch neexistuje žiadna povinnosť mať pri sebe dokumenty a doklady počas návštevy krajiny.

ŠVÉDSKO

Vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa § 21 písm. c) sú obsiahnuté v kapitole 9 § 9 zákona o cudzincoch:

§ 9

Cudzinec, ktorý žije vo Švédsku, je povinný na žiadosť policajného úradníka predložiť cestovný pas alebo iný doklad, ktorým preukáže, že má právo na pobyt vo Švédsku. Cudzinec je tiež povinný, ako odpoveď na predvolanie migračného úradu alebo policajných orgánov, hlásiť sa na úrade alebo v policajných orgánoch a poskytnúť informácie týkajúce sa jeho prítomnosti vo Švédsku. Ak tak cudzinec neurobí, môžu ho policajné orgány predviesť. Ak v súvislosti s osobnými okolnosťami cudzinca alebo z nejakého dôvodu možno predpokladať, že by cudzinec na predvolanie nereagoval, možno ho predviesť bez predchádzajúceho predvolania.

Pobrežná hliadka je povinná spolupracovať na kontrolných činnostiach polície predovšetkým prostredníctvom kontrol, ktoré vykonáva, a v súvislosti s námornou dopravou. Ak kontrolu vykonáva pobrežná hliadka, cestovný pas alebo iný doklad sa musí predložiť príslušníkovi pobrežnej hliadky.

Kontroly, ktoré sa vykonávajú na základe prvého a druhého pododseku, sa môžu vykonať len vtedy, ak existujú oprávnené dôvody predpokladať, že cudzinec nemá právo zdržiavať sa na území Švédska, alebo v prípade, že sú na kontrolu iné osobitné dôvody.

RUMUNSKO

Článok 104 zákona o cudzincoch č. 194/2002 ustanovuje:

- (1) Povolením na pobyt sa preukazuje totožnosť cudzinca a existencia jeho práva na pobyt v Rumunsku, ako aj obdobie a účel, na ktorý mu bolo toto právo udelené.

- (2) Držiteľ povolenia na pobyt je povinný nosiť ho stále pri sebe, neodkladať ho a predložiť ho oprávneným orgánom vždy, keď ho o to požiadajú.

ISLAND

Podľa vnútroštátnych právnych predpisov islandskí občania nie sú zo zákona povinní nosiť preukazy ani doklady totožnosti. Podľa článku 15 ods. 5 policajného zákona však polícia môže požiadať osobu (islandskej alebo inej štátnej príslušnosti) o oznámenie svojho mena, osobného identifikačného čísla a adresy, ako aj predloženie dokladu totožnosti na preukázanie týchto údajov.

Pokiaľ sa v pravidlách, ktoré vydá minister spravodlivosti, neustanovuje iné opatrenie podľa zákona o cudzincoch č. 96/2002, článok 5 ods. 1, cudzinec, ktorý prichádza na Island, vlastní cestovný pas alebo iný doklad totožnosti, ktorý sa uznáva ako cestovný doklad. Podľa článku 53 toho istého zákona cudzinec na žiadosť polície predloží svoje doklady totožnosti a v prípade potreby poskytne informácie na zistenie jeho totožnosti a zákonnosti jeho pobytu na Islande.

Minister spravodlivosti môže rozhodnúť, že cudzinci počas pobytu na Islande, okrem dánskych, fínskych, nórskeho

a švédskych občanov, majú mať cestovné pasy alebo iné osobné doklady totožnosti vždy pri sebe. Minister môže oslobodiť od tejto povinnosti aj iných cudzincov.

Ako už bolo uvedené, islandské orgány majú dostatočné možnosti uložiť cudzincom povinnosť vlastníť alebo nosiť dokumenty a doklady pri príchode na Island, ako aj počas ich pobytu v krajine. Zrušenie hraničnej kontroly na vnútorných hraniciach nemá žiadny vplyv na vykonávanie uvedených ustanovení.

NÓRSKO

Zákon o prisťahovalectve (zákon, ktorý sa týka vstupu cudzincov na územie Nórskeho kráľovstva a ich prítomnosti na území kráľovstva, z 24. júna 1988 č. 64), § 44 ods. 1, sa zaoberá touto otázkou. V tomto ustanovení sa hovorí:

Ak polícia o to požiada, každý cudzí štátny príslušník musí preukázať svoju totožnosť a v prípade potreby poskytnúť informácie na zistenie totožnosti cudzieho štátneho príslušníka a zákonnosti jeho pobytu na území kráľovstva.

Podľa tohto ustanovenia teda existuje povinnosť cudzích štátnych príslušníkov vlastníť a nosiť doklady totožnosti. Pre štátnych príslušníkov Nórskeho kráľovstva žiadna takáto povinnosť neexistuje.

Oznámenia podľa článku 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)

Povinnosť štátnych príslušníkov tretej krajiny nahlásiť svoju prítomnosť na území ktoréhokoľvek členského štátu podľa článku 21 písm. d)

(2008/C 18/04)

BELGICKO

vydanie potvrdenia o ich zaradení do zoznamu cudzincov, ktorí sú prihlásení v predmetnej obci.“

Táto povinnosť sa podrobne ustanovuje v týchto opatreniach:

- Oddiel 5 zákona z 15. decembra 1980 o vstupe na územie, pobyte, usídlení a vyhostení cudzincov:

„Cudzinci, ktorí sa nezdržiavajú v zariadeniach, ktoré majú zo zákona povinnosť ich prihlasovať ako návštevníkov, sa musia prihlásiť na úrade miestnej správy v obci, kde sa zdržiavajú, do troch pracovných dní od príchodu do kráľovstva, pokiaľ nepatria do jednej z tých kategórií cudzincov, ktoré kráľ od tejto povinnosti oslobodil.

Kráľ určí spôsob prihlasovania a formu dokladu, ktorý sa vydá pri prihlásení a ktorým sa preukazuje, že prihlásenie prebehlo.“

- Oddiel 18 kráľovského výnosu z 8. októbra 1981 o vstupe na územie, pobyte, usídlení a vyhostení cudzincov:

„Povinnosť prihlásenia na úrade miestnej správy sa nevzťahuje na:

1. cudzincov, ktorých prijali na ošetrovanie do nemocnice alebo podobného zariadenia počas ich návštevy v Belgicku;
2. cudzincov, ktorých zadržali a uväznili alebo umiestnili v zariadení sociálnej starostlivosti.“

- Oddiel 27 kráľovského výnosu z 8. októbra 1981 o vstupe na územie, pobyte, usídlení a vyhostení cudzincov:

„Cudzincov – deti mladšie ako 15 rokov – musí na úrade miestnej správy prihlásiť ich rodič alebo osoba, alebo inštitúcia, ktorá je za ne zodpovedná.“

- Oddiel 28 kráľovského výnosu z 8. októbra 1981 o vstupe na územie, pobyte, usídlení a vyhostení cudzincov:

„Cudzinci, ktorí bývajú v karavanoch, autách alebo na lodiach, sa musia prihlásiť v stanovenej časovej lehote do zoznamu cudzincov v tej obci, kde si chcú preberať úradné oznámenia. Orgány miestnej správy sú zodpovedné za

BULHARSKO

Povinnosť štátnych príslušníkov tretích krajín hlásiť svoju prítomnosť na území ktoréhokoľvek členského štátu podľa článku 22 Schengenského dohovoru sa riadi zákonom o cudzích štátnych príslušníkoch v Bulharskej republike:

Článok 18 ods. 1: „Pri vstupe do Bulharskej republiky cudzí štátni príslušníci vyplnia registračný lístok v súlade so vzorom schváleným ministerstvom vnútra, na ktorom písomne uvedú účel svojej návštevy a adresu, na ktorej sa budú zdržiavať.“

ČESKÁ REPUBLIKA

Povinnosť občanov tretích krajín hlásiť svoju prítomnosť na území Českej republiky podľa ustanovení článku 22 Schengenského dohovoru sa ustanovuje zákonom č. 326/1999 Zb. o pobyte cudzincov na území Českej republiky (hlava VII, § § 93 až 102 o hlásení miesta pobytu na území).

Podľa tohto zákona je cudzinec povinný hlásiť polícii svoju prítomnosť na území Českej republiky do troch dní od príchodu.

DÁNSKO

Dánsko sa rozhodlo neuplatňovať článok 22 Schengenskej dohody.

Zákon o cudzincoch a cudzinecký poriadok neobsahujú žiadne ustanovenia o povinnosti štátnych príslušníkov tretích krajín hlásiť svoju prítomnosť v krajine, keď prichádzajú z inej krajiny schengenského priestoru.

NEMECKO

Príslušníci tretích štátov majú podľa článku 22 dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, povinnosť ohlásiť svoju prítomnosť na území členského štátu. V predpisoch § § 11,

14 a 16 rámcového zákona o ohlasovacej povinnosti a v príslušných krajinách zákonoch o ohlasovacej povinnosti je ustanovená príslušná ohlasovacia povinnosť v Nemecku.

Podľa rámcového zákona o ohlasovacej povinnosti, resp. v tomto smere zhodných úprav krajinových zákonov o ohlasovacej povinnosti, existuje všeobecná ohlasovacia povinnosť vo vzťahu k bydlisku v tuzemsku (prihlasovacia povinnosť) a ohlasovacia povinnosť pri odsťahovaní sa do zahraničia (odhlasovacia povinnosť). Ohlasovacie povinnosti treba splniť do jedného/dvoch týždňov po prisťahovaní alebo odsťahovaní, ktoré je spojené s ukončením pobytu v tuzemskom bydlisku. Kompetentné sú v tomto smere miestne ohlasovacie úrady.

Všeobecná ohlasovacia povinnosť platí pre Nemcov, ako aj cudzincov. Nerozlišuje sa medzi cudzincami z EÚ a príslušníkmi tretích štátov.

Všeobecná ohlasovacia povinnosť sa netýka osobitnej ohlasovacej povinnosti v ubytovacích zariadeniach a nemocniciach alebo azylových domoch.

ESTÓNSKO

Podľa článku 9 zákona o štátnych hraniciach [uverejneného v Riigi Teataja (úradný vestník) I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191] štátna hranica sa môže prekročiť len na hraničných priechodoch. Z toho dôvodu oznamovanie prítomnosti nie je potrebné.

GRÉCKO

V článku 87 ods. 1 a 2 zákona č. 3386/2005 sa ustanovuje, že štátni príslušníci tretích krajín ihneď po vstupe do Grécka oznámia svoj príchod subjektom, ktoré im poskytujú ubytovanie, pričom predložia svoj pas alebo akýkoľvek iný cestovný doklad uznávaný podľa medzinárodných dohovorov, vstupné vízum alebo povolenie na pobyt. Subjekty, ktoré poskytujú ubytovanie alebo prechodný pobyt, musia bezodkladne oznámiť polícii a príslušnému cudzineckému a prisťahovaleckému úradu príchod a odchod cudzincov, ktorí sú u nich ubytovaní. Cudzincom a iným osobám, ktoré porušia príslušné ustanovenia, sa uloží pokuta od 1 500 EUR do 3 000 EUR.

ŠPANIELSKO

Na základe španielskych zákonov sa od štátnych príslušníkov tretích krajín v určitých prípadoch žiada, aby ohlásili svoj vstup do krajiny.

Znenie článku 12 kráľovského výnosu č. 2393/2004 z 30. decembra 2004, ktorým sa prijímajú vykonávacie predpisy k ústavnému zákonu č. 4/2000 z 11. januára 2000 o právach a slobodách

cudzích štátnych príslušníkov v Španielsku a o ich začlenení do spoločnosti, je takéto:

- „1. „Cudzí štátni príslušníci, ktorí prichádzajú na španielske územie z krajiny, s ktorou Španielsko podpísalo dohodu o zrušení hraničných kontrol, sú povinní osobne ohlásiť svoj príchod španielskym policajným orgánom.“
2. „Ak túto ohlasovaciu povinnosť nesplnia pri vstupe, musia tak urobiť do troch pracovných dní od dátumu príchodu na ktorejkoľvek štátnej policajnej stanici alebo na cudzineckom úrade.“

FRANCÚZSKO

Vo francúzskych právnych predpisoch sa táto povinnosť ustanovuje v článkoch L. 531-2, R.211-32, R.211-33, R.212-5 a R.212-6 zákona CESEDA (Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile), v ktorých sa uvádza, že štátni príslušníci tretích krajín ohlasujú svoj príchod pri vstupe na metropolitné územie.

TALIANSKO

Informácie budú zverejnené neskôr.

CYPRUS

V nariadení 242/72 v znení neskorších predpisov vydanom na základe hlavy 105 zákona o cudzincoch a prisťahovalectve v znení neskorších predpisov sa v odsekoch 35 a 36 ustanovuje, že každý cudzinec, ktorý príde do Cyperskej republiky, sa do siedmich dní od svojho príchodu prihlási v kancelárii registračného úradníka v tom registračnom obvode, v ktorom plánuje mať pobyt alebo zamýšľaný pobyt, a na základe tohto ustanovenia sa mu vydá potvrdenie o prihlásení.

LOTYŠSKO

Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí žiadajú o povolenie na trvalý alebo prechodný pobyt v Lotyšskej republike, musia ohlásiť miesto svojho pobytu.

LITVA

Štátni príslušníci tretích krajín nemajú žiadnu povinnosť hlásiť svoju prítomnosť na území Litvy podľa ustanovení článku 22 Schengenského dohovoru.

LUXEMBURSKO

Štátni príslušníci tretích krajín musia ohlásiť svoju prítomnosť v krajine do troch dní na obecnom úrade alebo v hoteli, kde sú ubytovaní.

MAĎARSKO

V článku 88 zákona XXXIX z roku 2001 o vstupe a pobyte cudzincov sa ustanovuje, že cudzinci sú povinní nahlásiť svoje miesto pobytu orgánom cudzineckej polície.

MALTA

Štátni príslušníci tretích krajín sú v súčasnosti povinní dodržiavať iba vstupné požiadavky, ako to stanovuje zákon o prístahovalec-
tve (hlava 217) a vykonávacie predpisy. Právne predpisy stanovené v článku 22 Schengenského dohovoru by mali byť prijaté pred vstupom Malty do schengenského priestoru.

HOLANDSKO

V článku 4.4 výnosu o cudzincoch sa ustanovuje, že cudzí štátny príslušník, ktorý vstupuje do Holandska alebo ho opúšťa cez vonkajšiu hranicu, musí prísť na hraničný priechod na vonkajšej hranici počas otváracích hodín a prihlásiť sa pracovníkovi zodpovednému za hraničnú kontrolu. Za určitých okolností môže minister udeliť výnimku z tejto požiadavky. Uvedené ustanovenie sa nevzťahuje na občanov krajín Beneluxu.

Podmienečný vstup môže tiež podliehať prihlasovacej povinnosti. Pokiaľ ide o prihlasovaciu povinnosť, táto v podstate znamená: prihlásiť sa do troch dní na oddelení cudzineckej polície regionálneho policajného zboru, pod ktorý patrí obec, kde sa bude cudzí štátny príslušník zdržiavať. Ak pre sobotu, nedeľu alebo štátny sviatok cudzí štátny príslušník nemôže splniť prihlasovaciu povinnosť do troch dní, do dokladu sa pri prekročení hraníc uvedie doložka: „prihlásiť sa najneskôr do ... (dátum)“.

V článku 4.39 výnosu o cudzincoch sa tiež stanovuje, že cudzí štátny príslušník bez legálneho pobytu sa musí bezodkladne osobne dostaviť k policajnému komisárovi regionálneho policajného zboru, pod ktorý patrí obec, kde sa cudzinec zdržiava.

V článku 4.47 výnosu o cudzincoch sa ustanovuje:

1. „Cudzí štátny príslušník s legálnym pobytom, ako sa vymedzuje v oddiele 8 písm. i) tohto zákona, ktorý prišiel do Holandska na čas dlhší ako tri mesiace, sa musí osobne prihlásiť do troch dní po príchode do Holandska u policajného komisára regionálneho policajného zboru, pod ktorý patrí obec, v ktorej je miesto jeho pobytu.
2. Pri výpočte obdobia troch mesiacov uvedeného v odseku 1 sa prihliada na predchádzajúci pobyt v Holandsku počas šiestich mesiacov bezprostredne pred príchodom.
3. Ak je cudzí štátny príslušník mladší ako 12 rokov, prihlásenie vykoná osoba, u ktorej tento cudzí štátny príslušník žije alebo býva.“

V článku 4.48 výnosu o cudzincoch sa ustanovuje:

1. „Cudzí štátny príslušník s legálnym pobytom, ako sa vymedzuje v oddiele 8 písm. i) tohto zákona, ktorý prišiel do Holandska najviac na tri mesiace, sa musí osobne prihlásiť do troch dní od svojho príchodu do Holandska u policajného komisára regionálneho policajného zboru, pod ktorý patrí obec, v ktorej je miesto jeho pobytu.
2. V prípade cudzieho štátneho príslušníka mladšieho ako 12 rokov je za splnenie prihlasovacej povinnosti podľa predchádzajúceho odseku zodpovedná osoba, u ktorej cudzí štátny príslušník žije alebo býva.
3. Odsek 1 sa nevzťahuje na cudzincov, ktorí bývajú v hoteli alebo v zariadení, ktorého majiteľ, nájomca alebo vedúci je povinný podľa obecných nariadení oznámiť určeným orgánom, že poskytol týmto osobám ubytovanie s precocovaním.“

V článku 4.49 výnosu o cudzincoch sa ustanovuje:

1. „Cudzí štátny príslušník, ktorý je držiteľom víza alebo dokladu na prekročenie hraníc, do ktorého príslušný oprávnený orgán vložil doložku týkajúcu sa prihlásenia na cudzineckej polícii v Holandsku, sa do troch dní od príchodu do Holandska osobne prihlási u policajného komisára regionálneho policajného zboru, pod ktorý patrí obec uvedená v tejto doložke.
2. Odsek 1 sa nevzťahuje na občanov štátu, ktorý je účastníckou stranou Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a na občanov Švajčiarska.“

V článku 4.50 výnosu o cudzincoch sa ustanovuje:

1. „Cudzí štátny príslušník, ktorý si prišiel do Holandska hľadať prácu ako námorník na palube lode, sa do troch dní od svojho príchodu do Holandska osobne prihlási u policajného komisára regionálneho policajného zboru, pod ktorý patrí obec, v ktorej si hľadá prácu.
2. Odsek 1 sa nevzťahuje na občanov štátu, ktorý je účastníckou stranou Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a na občanov Švajčiarska.“

RAKÚSKO

§ 5 rakúskeho spolkového zákona, ktorým sa riadi povinnosť prihlásenia na polícii (zákon o prihlasovacej povinnosti z roku 1991 – MeldeG), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky 1992/9 v znení Vestníka spolkových zákonov Rakúskej republiky 2006/45, séria I

Ubytovanie v hoteloch

„(1) Každý, kto sa ubytuje v hoteli ako hosť, bez ohľadu na čas, počas ktorého bude toto ubytovanie využívať, sa musí bez zbytočného odkladu prihlásiť zápisom do návštevnjej knihy, a to najneskôr do 24 hodín od príchodu.

(2) Každý, kto odchádza z hotela, kde bol ubytovaný ako hosť, sa musí odhlásiť zápisom do návštevnjej knihy najskôr 24 hodín pred odchodom a najneskôr bezprostredne pri odchode.

(3) Členovia turistických skupín, ktoré tvorí minimálne osem osôb, sú oslobodené od prihlasovacej povinnosti podľa odsekov 1 a 2 s výnimkou vedúceho skupiny, ak pri príchode do ubytovacieho zariadenia vedúci skupiny predloží hostiteľovi alebo jeho oprávnenému zástupcovi zoznam členov skupiny, ktorý obsahuje mená a štátnu príslušnosť a v prípade zahraničných hostí aj typ, číslo a vydávajúci orgán cestovného dokladu. Toto ustanovenie sa uplatňuje len vtedy, keď turistická skupina ako celok nie je ubytovaná v jednom hoteli dlhšie ako jeden týždeň.

(4) Keď je čas ubytovania v hoteli dlhší ako dva mesiace, hosť sa musí prihlásiť aj na prihlasovacích úradoch. Toto prihlásenie sa musí vykonať najneskôr na tretí deň po uplynutí dvoch mesiacov; inak sa primerane uplatňujú ustanovenia § 3 a § 4.“

§ 6 rakúskeho spolkového zákona, ktorým sa riadi povinnosť prihlásenia na policii (zákon o prihlasovacej povinnosti z roku 1991 – MeldeG), Vestník spolkových zákonov Rakúskej republiky 1992/9 v znení Vestníka spolkových zákonov Rakúskej republiky 2006/45, séria I

„Cudzinci, ktorí podliehajú prihlasovacej povinnosti a vykonávajú zárobkovú činnosť na území Rakúskej spolkovej republiky, na ktorú sa vyžaduje úradné povolenie, sa musia bez ohľadu na prihlasovaciu povinnosť podľa § 5 tiež prihlásiť a odhlásiť na prihlasovacích úradoch. Primerane sa uplatňujú ustanovenia § 3 a § 4.“

§ 3 zákona o prihlasovacej povinnosti (MeldeG) – Ubytovanie v bytoch; prihlasovanie

„(1) Každý, kto je ubytovaný v byte, sa musí prihlásiť na prihlasovacích úradoch do troch dní od začiatku ubytovania.

(2) Prihlasovací formulár sa musí náležite kompletne vyplniť za každú prihlasovanú osobu. Ak sa byt nachádza v budove s niekoľkými adresami, malo by sa použiť označenie bytu podľa § 14 ods. 2 rakúskeho zákona o pošte z roku 1997.

(3) Na prihlásenie sa vyžaduje riadne vyplnený prihlasovací formulár a verejná listina obsahujúce údaje o totožnosti (§ 1 ods. 5a) – bez ohľadu na číslo v registri obyvateľov – osoby, ktorá sa ubytáva; táto osoba je povinná spolupracovať pri preukazovaní svojej totožnosti. Ak táto osoba prihlasuje toto

ubytovanie ako svoje hlavné miesto pobytu a ak už táto osoba mala hlavné miesto pobytu na území Rakúskej spolkovej republiky prihlásené, musí sa súčasne uskutočniť zrušenie alebo zmena (§ 11 ods. 2) prihlásenia tohto ubytovania na prihlasovacom úrade, ktorý je príslušný pre hlavné miesto pobytu.

(4) Prihlasovací úrad musí písomne potvrdiť prihlásenie, prípadne každú zmenu prihlásenia alebo jeho zrušenie. Robí sa to vložением prihlasovacieho oznámenia do jednej kópie výpisu, na ktorom sú uvedené zaznamenané prihlásenia zo súhrnnej databázy, alebo na žiadosť strany podliehajúcej prihlasovacej povinnosti do jednej kópie výpisu najnovších prihlasovacích údajov. Ak v priebehu prihlasovania vykoná zmenu prihlásenia príslušný prihlasovací úrad v súlade s odsekom 3, je tento prihlasovací úrad zodpovedný za zmenu údajov v centrálnom registri obyvateľov; dotknutý prihlasovací úrad (podľa odseku 1) má možnosť prístupu do centrálného registra obyvateľov na informačné účely.“

§ 4 MeldeG – Ubytovanie v bytoch; odhlasovanie

„(1) Každá osoba, ktorá odchádza z ubytovania v byte, sa musí odhlásiť na prihlasovacom úrade v lehote troch dní pred alebo po odchode z ubytovania.

(2) V prípade predloženia listinného dokladu preukazujúceho totožnosť osoby podliehajúcej prihlasovacej povinnosti sa odhlásenie môže uskutočniť aj na prihlasovacom úrade, ktorý je príslušný pri prihlasovaní.

(3) Prihlasovací formulár sa musí riadne a kompletne vyplniť za každú odhlasovanú osobu.

(4) Prihlasovací úrad musí odhlásenie dotknutej strane písomne potvrdiť na kópii výpisu zo súhrnnej databázy (§ 16) alebo na žiadosť tejto strany na kópii výpisu najnovších prihlasovacích údajov vložением prihlasovacieho oznámenia, ktorá sa odovzdá osobe podliehajúcej prihlasovacej povinnosti ako listinný doklad o odhlásení osoby. Ak sa odhlásenie vykoná na príslušnom prihlasovacom úrade v súlade s odsekom 2 alebo § 3 ods. 3, je tento prihlasovací úrad zodpovedný za zmenu údajov v centrálnom registri obyvateľov; dotknutý prihlasovací úrad (podľa odseku 1) má možnosť prístupu do centrálného registra obyvateľov na informačné účely.“

§ 1 MeldeG – Vymedzenie pojmov

„(5a) Údaje o totožnosti sú mená, pohlavie, dátum narodenia (mesto, dátum, krajina, ak sa miesto narodenia nachádza v Rakúsku, a štát, ak sa miesto narodenia nachádza v zahraničí), registračné číslo obyvateľa (číslo z centrálného registra obyvateľov) a štátna príslušnosť; v prípade cudzincov aj typ, číslo, vydávajúci orgán, dátum vydania cestovného dokladu a štát, v ktorom bol cestovný doklad vydaný.“

§ 11 MeldeG – Zmena prihlasovacích údajov

„(2) Zmena prihlásenia sa musí vykonať do jedného mesiaca, ak k zmenám uvedeným v odsekoch 1 a 1a došlo v zahraničí alebo ak sa hlavné miesto pobytu presunie, alebo ak sa osoba z ubytovania odsťahuje bez toho, že by táto zmena súvisela s prerokovaním sťažnosti (§ 17). Pri zmene prihlásenia kvôli novému miestu pobytu musí osoba podliehajúca prihlasovacej povinnosti predložiť listinný doklad, ktorým preukáže, že zmena prihlásenia v súvislosti s predchádzajúcim hlavným miestom pobytu prebehla.“

POLSKO

Podľa článkov 23 až 26 zákona o registrácii obyvateľstva a preukazoch totožnosti z 10. apríla 1974 (Zbierka zákonov 06.139.993 v znení neskorších zmien a doplnení) cudzinci, ktorí sa zdržiavajú na území Poľskej republiky, sú povinní ohlásiť svoju prítomnosť v súlade s ustanoveniami uvedeného zákona.

Cudzinci, ktorí sú ubytovaní inde ako v hoteli alebo majú iné ubytovanie ako v súvislosti s prácou, vzdelávaním, lekársnym ošetrovaním alebo trávením dovolenky, sú povinní ohlásiť svoj dočasný pobyt najneskôr do štyroch dní od prekročenia hraníc Poľskej republiky.

Ak štvrtý deň ich prítomnosti pripadne na deň pracovného pokoja, posledným dňom na prihlásenie je nasledujúci pracovný deň.

Dočasný pobyt turistickej skupiny nahlasuje vedúci skupiny, ktorý je povinný predložiť vedúcemu hotela alebo oprávnenej osobe z hotelového personálu zoznam členov turistickej skupiny a cestovných dokladov, ktoré ich oprávňujú na pobyt na území Poľskej republiky.

1. Pri prihlasovaní na trvalý pobyt cudzinec predloží všetky požadované údaje, ako aj svoj pobytový preukaz, ktorý mu bol vydaný pri udelení povolenia na usadenie sa, povolenia na dlhodobý pobyt v ES, pri udelení statusu utečenca alebo povolenia na tolerovaný pobyt, alebo predloží povolenie na usadenie sa, povolenie na dlhodobý pobyt v ES, rozhodnutie o udelení statusu utečenca v Poľskej republike alebo rozhodnutie o udelení povolenia na tolerovaný pobyt.

2. Cudzinec, ktorý sa prihlasuje na dočasný pobyt kratší ako tri mesiace, poskytne požadované údaje a predloží svoje vízum a v prípade, že prekročil hranice v súlade s dohodou o zrušení alebo obmedzení vízovej povinnosti, predloží cestovný doklad, dočasný preukaz totožnosti cudzinca, pobytový preukaz alebo povolenie na pobyt na čas určitý, povolenie na usadenie sa alebo povolenie na dlhodobý pobyt v ES, alebo rozhodnutie o udelení statusu utečenca v Poľskej republike, alebo rozhodnutie o udelení povolenia na tolerovaný pobyt.

PORTUGALSKO

V článku 26 ods. 1 zákonného výnosu č. 244/98 z 8. augusta 1998 v znení zákonného výnosu č. 34/2003 z 25. februára 2003 sa ustanovuje povinnosť ohlásiť vstup do krajiny: „Od cudzinca, ktorý vstupuje do krajiny z iného členského štátu cez hranicu, ktorá nepodlieha hraničnej kontrole, sa vyžaduje ohlásenie tejto skutočnosti do troch pracovných dní od vstupu.“

RUMUNSKO

V článku 102 zákona o cudzincoch č. 194/2002 sa ustanovuje:

„(1) Cudzinec, ktorý legálne vstúpil na rumunské územie, je povinný oznámiť túto skutočnosť príslušnému územnému orgánu do troch dní od vstupu. Občania členských štátov EÚ a EHP sú od tejto povinnosti oslobodení.

(2) Keď je cudzinec ubytovaný v hoteli alebo v inom turistickom zariadení, splní svoju prihlasovaciu povinnosť na správnom úrade; tento úrad oznámi potrebné údaje príslušnému územnému policajnému orgánu.“

SLOVINSKO

Metódy a postupy na prihlásenie a odhlásenie na trvalý alebo prechodný pobyt a na prihlásenie a odhlásenie hostí sa riadia zákonom o prihlasovaní na pobyt (ZPPreb-UPB1, Ur. l. RS č. 59/2006), ktorým sa ustanovuje prihlasovacia povinnosť cudzincov rôznym spôsobom podľa druhu pobytu.

1. *Pobyt v turistickom alebo hotelovom zariadení*

Turistické alebo hotelové zariadenia sú zariadenia určené na prijímanie osôb s cieľom nocľahu alebo oddychu (hotely, motely, kúpele, penzióny, ubytovne, turistické farmy, dovolenkové dediny, kempingy, prístaviská, vysokohorské chaty a iné domy alebo budovy, ktoré sa používajú na účely ubytovania alebo oddychu).

Cudzincov, ktorí sú ubytovaní v turistickom alebo hotelovom zariadení, musí poskytovateľ ubytovania prihlásiť na príslušnej policajnej stanici do 12 hodín od ich prijatia a odhlásiť do 12 hodín po ich odchode (článok 10 ods. 1 ZPPreb).

Poskytovateľ ubytovania je právnická osoba, samostatný podnikateľ alebo fyzická osoba, ktorá prijíma hostí za odplatu na účel prenocovania alebo oddychu alebo ktorá ponúka dočasné ubytovanie jednotlivcom ako súčasť svojej činnosti.

2. *Pobyt v ubytovacom zariadení*

Ako ubytovacie zariadenie sa označuje slobodáreň, študentský internát alebo študentská ubytovňa, domov pre seniorov, dom opatrovateľskej služby a iné zariadenia určené na spoločné ubytovanie alebo na vykonávanie činností, ktoré zahŕňajú 24-hodinový pobyt.

Cudzincov, ktorí nemajú povolenie na pobyt a bývajú v ubytovacom zariadení, musí prihlásiť poskytovateľ ubytovania na príslušnej policajnej stanici do troch dní od ich príchodu a odhlásiť do troch dní po ich odchode (článok 10 ods. 2 ZPPreb). Cudzincov, ktorí majú povolenie na pobyt a bývajú v ubytovacom zariadení, musí prihlásiť poskytovateľ ubytovania na príslušnej policajnej stanici do troch dní od ich príchodu a odhlásiť do troch dní po ich odchode (článok 11 ods. 2 ZPPreb).

3. *Iný pobyt ako v turistickom, hotelovom alebo ubytovacom zariadení*

Cudzinci, ktorí nemajú povolenie na pobyt a nebývajú v turistickom ani hotelovom zariadení, sa musia prihlásiť na príslušnej policajnej stanici do troch dní od prekročenia štátnej hranice alebo od zmeny ubytovania a odhlásiť pred odchodom (článok 10 ods. 3 ZPPreb). Cudzinci, ktorí majú platné povolenie na pobyt a ktorí ešte neohlásili miesto svojho trvalého alebo prechodného pobytu v Slovinskej republike na úrade miestnej správy, musia ohlásiť miesto svojho prechodného pobytu na úrade miestnej správy do troch dní od presťahovania (článok 12 ods. 3 ZPPreb).

Cudzinci, ktorí majú povolenie na pobyt, musia ohlásiť miesto svojho prechodného pobytu na úrade miestnej správy do troch dní od presťahovania, ak sú dočasne ubytovaní alebo sa zdržiavajú mimo miesta svojho trvalého alebo prechodného pobytu v takých zariadeniach, ako sú dovolenkové domy, byty alebo iné takéto zariadenia (iné ako turistické, nájomné alebo hotelové ubytovanie), a plánujú tam zotrvať dlhšie ako 60 dní a majú už prihlásené miesto trvalého alebo prechodného pobytu na úrade miestnej správy (článok 12 ods. 1 ZPPreb).

4. *Pobyt v zdravotníckom zariadení*

Zariadenia zdravotnej starostlivosti, ktoré prijímú cudzincov na ošetrovanie, musia o tom informovať príslušný orgán do 24 hodín od ich prijatia (článok 84 Ztuj).

SLOVENSKO

Informácie budú zverejnené neskôr.

FÍNSKO

Zákon o cudzincoch (301/2004), oddiel 130 ods. 3

„Občan z krajiny, ktorá nie je členom EÚ, alebo porovnateľný cudzinec sa prihlási na úradoch do troch dní od vstupu do

krajiny. Ďalšie ustanovenia o prihlasovaní sa môžu vydať výnosom ministerstva vnútra.“

ŠVÉDSKO

Neexistujú žiadne iné vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa článku 21 písm. d) ako kapitola 6 § 13 zákona o cudzincoch, ktorý má toto znenie:

„Každá osoba, ktorá prevádzkuje hotel, penzión alebo iné komerčné zariadenie na ubytovanie s prenocovaním, musí zabezpečiť, aby cudzinci poskytli údaje o svojej osobe vlastnoručným vyplnením a podpísaním prihlasovacej karty. Rada štátnej polície môže ustanoviť opatrenia týkajúce sa údajov, ktoré sa majú poskytnúť.“

Cudzinec preukáže svoju totožnosť predložením platného dokladu totožnosti.“

ISLAND

Podľa článku 17 ods. 1 zákona o cudzincoch č. 96/2002 štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bolo udelené povolenie na pobyt na Islande, do jedného týždňa od príchodu ohlásí svoju prítomnosť úradom. To isté platí pre občana tretej krajiny, ktorý chce požiadať o povolenie na pobyt alebo od ktorého sa vyžaduje, aby bol držiteľom povolenia na pobyt.

NÓRSKO

Táto otázka je upravená v prvom odseku oddielu 23 zákona o prisťahovalectve týkajúcom sa oznamovania prítomnosti po prekročení vonkajších hraníc, v ktorom sa ustanovuje:

„Každá osoba, ktorá prichádza do kráľovstva, sa bezodkladne prihlási na stanovišti pasovej kontroly alebo na najbližšom policajnom úrade.“

Zákon o prisťahovalectve, prvý odsek oddielu 14, o prihlasovaní na úradoch sa ďalej týka povinnosti cudzích štátnych príslušníkov ohlasovať svoju prítomnosť na území. Tu sa stanovuje:

„Každý cudzí štátny príslušník, ktorému bolo udelené pracovné povolenie alebo povolenie na pobyt, sa najneskôr do jedného týždňa po vstupe prihlási na miestnej polícii. To isté platí pre všetkých cudzích štátnych príslušníkov, ktorí chcú požiadať o takéto povolenie alebo ho inak potrebujú.“